

3–6-VUOTIAIDEN LASTEN VARHAISKASVATUS
THAIMAALAISESSA PÄIVÄKODISSA
Saeng Tham Kindergarten

Jasmi Mononen ja Anni Silamo
Opinnäytetyö, kevät 2010
Diakonia-ammattikorkeakoulu
Diak Etelä, Helsinki
Sosiaalialan koulutusohjelma,
Sosionomi (AMK)
+ lastentarhanopettajan kelpoisuus

TIIVISTELMÄ

Mononen, Jasmi & Silamo, Anni

3–6-vuotiaiden lasten varhaiskasvatus thaimaalaisessa päiväkodissa Saeng Tham Kindergarten.

Helsinki, kevät 2010, 68 sivua, 2 liitettä.

Diakonia-ammattikorkeakoulu, Diak Etelä Helsinki. Sosiaalialan koulutusohjelma, sosionomi (AMK).

Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää ja saada uutta tietoa thaimaalaisesta päiväkotijärjestelmästä ja varhaiskasvatuksesta tutustumalla yhden päiväkodin toimintaan. Tarkastelun kohteena oli yksityinen päiväkotikoti Keski-Thaimaassa pienessä Nong Phain kylässä.

Haastattelimme työtä varten kolmea thaimaalaisen päiväkodin työntekijää. Opinnäytetyömme aineisto on kvalitatiivinen. Aineisto kerättiin teemahaastatteluin. Toteutimme työntekijöiden haastattelut syksyllä 2007. Aineisto on analysoitu sisällönanalyysiä käyttäen. Lisäksi pidimme havainnointipäiväkirjaa kolmen kuukauden eli kansainvälisen harjoittelumme ajan Saeng Tham Kindergartenissa.

Tutkimustulosten avulla hahmotimme varhaiskasvatuksen käytäntöjä Saeng Tham Kindergartenissa. Tutkimustulosten perusteella voidaan todeta, että thaimaalaisessa päiväkotijärjestelmässä on paljon hyviä asioita, mutta myös kehitettävää löydettiin. Tutkimustulokset osoittivat, että thaimaalainen päiväkotijärjestelmä keskittyy enemmän koulumaisuuteen kuin perushoidon antamiseen. Tutkimuksessamme ilmeni myös, että päiväkodissa pääpaino on opetuksella ja viriketoiminnalla, eikä niinkään fyysisellä, psyykkisellä ja sosiaalisella kasvuympäristöllä.

Kehittämisehdotuksiksi nousivat ohjatun toiminnan lisääminen päiväkotiopetuksen lisäksi sekä uusien opetus- ja kasvatustapojen kehittäminen nykyisen mallioppimisen rinnalle.

Asiasanat: Thaimaa, thaimaalaiset, päivähoito, varhaiskasvatus, lasten kehitys, opetus

ABSTRACT

Mononen, Jasmi & Silamo, Anni

3 to 6 year olds' Early Childhood Education in Thai Kindergarten: Saeng Tham Kindergarten. 68 p., 2 appendices. Language: Finnish. Helsinki, spring 2010.

Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services. Degree: Bachelor of Social Services.

The purpose of the study was to gain knowledge and receive new information about Thailand's kindergarten system and early childhood education. The study was conducted by familiarising ourselves with the operations of a private kindergarten situated in Nong Phai-village, central Thailand.

Three teachers from the Thai kindergarten were interviewed for the study. The data was collected by conducting thematic interviews and by keeping an observation journal for three months time during autumn 2007. The qualitative research method was used in the study. The content was analyzed by using content analysis.

Based on the results we were able to identify early childhood education practises applied in the Saeng Tham kindergarten. The results indicated that all respondents found positive factors about the Thai kindergarten system, however, the system could be developed further. The research findings proved that the Thai kindergarten system concentrates more on creating a school-like environment instead of providing basic care for the children. Furthermore, the results revealed that the emphasis there is more on teaching and stimulus activity rather than creating a good physical, psychological and social environment to grow up.

The research revealed the following areas of development: more supervised activities in the day care education, as well as, new teaching methods to replace the current method of modeling.

Keywords: Thailand, Thai culture, day care, early childhood education, child development, education

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	6
2 THAIMAALAINEN PÄIVÄKOTI	7
2.1 Saeng Tham Kindergarten	8
2.2 Työskentely päiväkodissa.....	10
3 THAIMAA.....	13
3.1 Yleistä Thaimaasta	13
3.2 Koulutus Thaimaassa.....	14
3.2.1 Koulutuksen juuret.....	17
3.3 Thaimaalainen perhe.....	18
3.4 Thaimaalaiset Suomessa	19
4 VARHAISKASVATUS	20
4.1 Vuorovaikutussuhteet ja kasvuympäristö	21
4.2. Hoitosuhde lapsen ja aikuisen välillä	22
5 LAPSEN KEHITYS	26
5.1 Ihmisen psykologiseen kehitykseen vaikuttavia tekijöitä	28
5.2 Ajattelun kehitys	29
5.3 Sosiaalinen kehitys ja sosialisatio	30
6 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	32
6.1 Tutkimuksen tarkoitus.....	32
6.2 Tutkimusmenetelmä	32
6.3 Kohderyhmä ja aineiston keruu	34
6.4 Aineiston analyysi.....	36
6.5 Opinnäytetyön raportointi	37
7 TUTKIMUSTULOKSET.....	38
7.1 Haastateltavien ammatillinen tausta.....	38
7.2 Thaimaalaisen päiväkodin ja erityisesti Saeng Tham Kindergartenin henkilökunta	38

7.3 Thaimaalainen päivähoitojärjestelmä (järjestelmä ja käytännöt)	41
7.4 Thaimaalainen päivähoito opetustoimintana	50
7.5 Thaimaalaisen päiväkodin ja erityisesti Saeng Tham Kindergartenin tekemä yhteistyö	52
8 POHDINTA JA JOHTOPÄÄTÖKSET	54
8.1 Tutkimustulosten tarkastelua.....	54
8.2 Kehittämishaasteet ja jatkotutkimukset.....	57
8.3 Tutkimuksen luotettavuus ja eettiset kysymykset	58
8.4 Opinnäytetyöprosessin arviointi.....	60
LÄHTEET	63

1 JOHDANTO

Tutkimuksemme lähti liikkeelle syksyllä 2007, kun lähdimme työharjoitteluun Thaimaahan. Vietimme kolme kuukautta Keski-Thaimaassa pienessä Nong Phain kylässä. Halusimme tarkastella opinnäytetyössämme thaimaalaista varhaiskasvatusta, sillä meillä ei ollut selkeää käsitystä siitä, miten thaimaalaisessa päiväkotijärjestelmässä kasvatetaan lapsia. Oletuksena meillä oli, että thaimaalainen päiväkotijärjestelmä poikkeaa paljon suomalaisesta järjestelmästä. Suomalaisella varhaiskasvatuksella on vahvat juuret eurooppalaiseen varhaiskasvatukseen. Aasialainen kulttuuri eroaa näkemyksemme mukaan länsimaisesta paljon, ja jo sen takia oletimme myös varhaiskasvatuksen eroavan suomalaisesta ja etenkin eurooppalaisesta varhaiskasvatuksesta. Aasialainen kulttuuri on vahvasti yhteisöllinen verrattuna suomalaiseen individualistiseen kulttuuriin. aasialaisessa kulttuurissa korostetaan perinteitä ja perhearvoja pidetään erittäin tärkeinä.

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on luoda katsaus, yhden thaimaalaisen päiväkodin kautta, thaimaalaiseen varhaiskasvatukseen. Tavoitteenamme on selvittää varhaiskasvatuksen käytäntöjä yksityisessä Nong Phain päiväkodissa.

Toivomme työstä olevan hyötyä suomalaisille päiväkodin työntekijöille, sillä suomalaisissa päiväkodeissa on paljon myös thaimaalaisia lapsia. Opinnäytetyömme voi lisätä työntekijöiden ymmärrystä thaimaalaisesta varhaiskasvatuksesta ja siten auttaa heitä työskentelemään thaimaalaisten lasten kanssa. Vaikka tarkoituksena ei ole vertailla keskenään suomalaista ja thaimaalaista varhaiskasvatusjärjestelmää, työssämme tullaan kuitenkin viittamaan myös suomalaiseen varhaiskasvatusjärjestelmää, jolloin tarkastelukulma laajenee ja tulee kohti sosionomi (amk) tutkinnon lähtökohtia. Aihe on mielestämme mielenkiintoinen ja ajankohtainen, sillä Suomi kansainvälistyy koko ajan ja thaimaalaisten määrä Suomessa kasvaa sekä suomalaisia on muuttanut Thaimaahan yhä enemmän.

2 THAIMAALAINEN PÄIVÄKOTI

Thaimaan kylien katukuvassa näkyy usein massoittain lapsia koulupukuineen. Aamulla ja iltapäivällä tiellä kulkee useita pieniä busseja ja lava-autoja, jotka ovat täynnä pieniä päiväkotilaisia ja koululaisia. Pienissä kylissä on useita päiväkoteja, kouluja sekä kunnallisia että yksityisiä. Kiinalaisilla ja kristillisillä on usein omat yksityiset päiväkotinsa ja koulunsa. Varakkaat perheet laittavat lapsen jo pienenä yksityiseen päiväkotiin ja sen jälkeen yksityisiin kouluihin, jotta lapsi saisi mahdollisimman hyvät edellytykset pärjätä tulevaisuudessa. Thaimaalaiset pitävät tärkeänä koulutusta ja uskovat, että tiedon ”syöttäminen” lapselle mahdollisimman pienestä lähtien tuottaa parempaa tulosta, ja että näin lapsi tulee pääsemään yliopistoon. Koulutus kuitenkin maksaa ja yleensä perheellä on varaa kouluttaa 1–2 lasta. Nykyään perheisiin hankitaan koulutuksen takia vain 1–2 lasta. Sen myötä suuri perhe ja suku menettävät merkityksensä ja vastuu vanhemmista ja suvusta voi jäädä vain yhden lapsen harteille.

Vanhemmat ovat myös huolissaan lapsistaan ja heidän koulutuksestaan. Monet pelkäävät lapsiensa joutuvan huonoille teille ja tippuvan järjestelmästä. Vanhemmat ovat valittaneet koulun kalleudesta, sillä koulutus maksaa koulupuvuista kirjoihin. Jos nuori haluaa päästä jatko-opiskelupaikkaan, täytyy hänen käydä valmennuskursseilla, jotka ovat hyvin kalliita. Ilman opettajien itse antamaa erityisopetusta ei voi saada hyviä arvosanoja. Erityisopetus toteutetaan normaalin opetuksen jälkeen ja opiskelijoille tulee hyvin pitkiä koulupäiviä. Valmennuskursseilla, tukiopetuksella sekä erityisopetuksella opettajat tekevät hyvää bisnestä. Vanhempien taas on pakko panostaa lapsensa koulutukseen, perheen tulevaisuuden vuoksi. (Sarmela 2005.)

Thaimaalaiset lapset ovat hyväkäytöksisiä, kilttejä ja kunnioittavat vanhempia. Koulussa ja päiväkodissa on kova kuri ja jopa 40 oppilasta saattaa olla koko tunnin täysin hiljaa. Ruumiillista rangaistusta on käytetty Thaimaassa yhtenä kurinpitotoimena, mutta se kiellettiin vuonna 2000. Oma kokemuksemme on kuitenkin se, että ruumiillista rangaistusta käytetään ainakin joissain kyläkouluissa. (Sarmela 2005.)

Thaimaan päiväkodeissa ollaan hyvin isänmaallisia. Kuningasta, isänmaata ja uskontoa pidetään yhteiskunnan tärkeimpinä pilareina. Päiväkodeissa on kuninkaan kuvia, jotka ovat lähes alttarimaisia ja päivä aloitetaan aina kansallislaululla eli ”kuninkaan laululla”. (Sarmela 2005.)

2.1 Saeng Tham Kindergarten

Saeng Tham Kindergarten on yksityinen päiväkoti ja se sijaitsee Nong Phain kylässä Keski-Thaimaassa. Kylässä on noin 2000 asukasta ja heidän pääelinkeinonsa on riisinviljely. Saeng Tham Kindergarten valmistui vuonna 1984 ja Kristillinen Valon Sana -esikoulu vuonna 1989. Vanhempien pyynnöstä kylään perustettiin myös Saeng Tham Kindergarteniin kuuluva peruskoulu vuonna 2001. Kristillisellä kouluprojektilla on Thaimaan opetusministeriön toimilupa. Saeng Tham Kindergartenin omistaa Seri ja Sairiam Thamarasa. Seri toimii peruskoulun rehtorina ja Sairiam johtaa päiväkotiä. Seri ja Sairiam Thamarasa ovat perustaneet Nong Phain kylään myös lastenkodin.

Kuva 1. Nong Phain kylämaisema

Fida International on ollut mukana projektin alulle panemisessa. Fida International on Suomen helluntaiseurakuntien vuonna 1927 perustama lähetysjärjestö. Fida International on lähettimäärältään Suomen suurin lähetys- ja kehitysyhteistyöjärjestö. Sillä on 361 lähetystyöntekijää ja 177 lähettilästä. Nykyään Fida ei ole mukana päiväkodin päivittäisessä toiminnassa, vaan se ainoastaan välittää kummilapsitoimintaa Nong Phaihin. Kummilapsitoiminnan avulla myös kylän köyhimmillä on mahdollisuus maksulliseen päiväkotiin.

Saeng Tham Kindergarden on yksityinen päiväkoti, jota käy noin 300 lasta, iältään 1–6-vuotiaita. Päiväkodin toiminta pohjautuu kristillisiin arvoihin. Kristinuskko on vahvasti mukana päiväkodin arjessa esimerkiksi päivittäisten rukoushetkien muodossa. Päiväkodin kristillisten arvojen pohjalta tavoitteena on luoda kontakteja ei kristittyihin, ja ohjata vanhempia sekä heidän lapsiaan kristillisyyteen. Kaikki opettajat eivät ole kristittyjä, mutta heitä pyritään ohjaamaan kristillisyyteen, jotta heillä olisi tietämystä opettaa lapsia.

Päiväkodin lapset on jaettu kolmeen luokkatasoon sekä vauvalaan. Vauvalassa lapset ovat 1–2-vuotiaita. Luokkatasot ovat K1–K3 ja jokaista luokkatasoa on kolme ryhmää. Luokkia on siis yhteensä yhdeksän. Taso K1 käyvät 3–4-vuotiaat, taso K2 4–5-vuotiaat ja taso K3 käyvät 5–6-vuotiaat. 7-vuotiaina lapset siirtyvät peruskouluun. Opinnäytetyössämme keskitymme 3–6-vuotiaiden lasten varhaiskasvatukseen eli luokkia K1-K3 käyviin lapsiin. Thaimaalainen päiväkoti muistuttaa paljon suomalaista koulua. Kun suomalaisessa päiväkodissa lapsille järjestetään leikkejä ja yhteistä toimintaa, Thaimaassa samanikäiset lapset opiskelevat jo eri oppiaineita päivittäin. Suomalaisessa päiväkodissa esikouluikäisille lapsille järjestetään pienimuotoista opetusta, jonka tarkoituksena on valmentaa lapsia alkavaan koulunkäyntiin. Thaimaalaisessa päiväkodissa lapset opiskelevat ikään katsomatta ainakin osittain samoja aineita kuin ala-asteella. Vain 1–2-vuotiaat vauvalan lapset ovat päiväkodissa opiskelun ulkopuolella.

Saeng Tham Kindergartenissa on 9 opettajaa ja 9 apuopettajaa. Jokaisella luokalla on yksi opettaja sekä apuopettaja. Päiväkodissa työskentelee lisäksi hallinnon puolella 3 opettajaa, jotka tarpeen vaatiessa paikkaavat luokanopettajia.

Päiväkodissa työskentelee myös kaksi kokkia sekä kolme siivoajaa. Kaikilla opettajilla on Thaimaan opetusministeriön hyväksymä ja lain vaatima koulutus. Opettajien tulee suorittaa tutkinto, josta he saavat sertifiikaatin, joka mahdollistaa opettajana työskentelyn. Opettajilla on ammatillinen koulutus, mutta suurimmalla osalla apuopettajista ei ole mitään ammatillista koulutusta. Pääopettaja vastaa hallinnollisesta puolesta sekä opettajien koulutuksesta.

2.2 Työskentely päiväkodissa

Työskentelimme päiväkodissa arki-iltapäiväisin. Asuntonne sijaitsi päiväkodin pihapiirissä, joten olimme tiiviisti mukana päiväkodin arjessa. Opetimme lapsille englantia musiikkileikkien avulla sekä osallistuimme päiväkodin arkeen. Englannin opettaminen 3–6-vuotiaille lapsille oli haastavaa, sillä lapset eivät osanneet englantia juuri ollenkaan ennen tuloamme. Opetustiloissa oli englanninkielisiä tauluja, ja esimerkiksi numerot ja viikonpäivät oli kirjoitettu englanniksi jokaisen luokan seinään. Osa niistä oli kuitenkin kirjoitettu väärin. Thaimaalaiset pyysivät meitä opettamaan lapsille keskustelutaitoja englanniksi, että he pystyisivät kommunikoimaan englantia puhuvien ihmisten kanssa. Koimme tämän melko hankalaksi, sillä lapset olivat niin nuoria, että heille oli vaikeaa opettaa yksinkertaisiakin asioita. Päätimme käyttää opetuksessamme apuna mahdollisimman paljon kuvia ja musiikkia ja opettaa sitä kautta lapsille erilaisia sanoja ja lyhyitä lauseita.

Kuva 2. Englannin opetusta päiväkodissa

Lapset saapuivat päiväkotiin pikkuhiljaa aamuseitsemän jälkeen ja leikkivät pihalla kunnes yhteinen ohjelma alkoi. Virallinen päiväohjelma alkoi 8.30 aamunavauksella. Aamunavaukseen kuului lipunnosto salkoon, Kuninkaan laulun laulaminen, aamurukous sekä muutama yhteinen laululeikki. Aamunavauksen jälkeen lapset menivät omiin luokkiinsa jolloin heillä alkoi oppitunnit. Opetettavia aineita olivat muiden muassa äidinkieli, englanti, terveystieto, matematiikka ja kädentaidot. Lounas oli noin kello 11 ja yleensä ruokana oli riisi- tai nuudelivel- liä. Lounaan jälkeen K1 ja K2-luokkalaiset eli 3–4-vuotiaat nukkuivat päiväunet. K3-luokkalaiset eli 5–6-vuotiaat eivät enää lukuvuoden toisella puoliskolla nuku päiväunia, sillä heitä yritettiin valmistaa peruskoulun alkamiseen.

Kuva 3. Lipunnosto aamunavauksen yhteydessä

Iltapäivällä oppitunnit päättyivät kello 14.30 ja lapset siirtyivät pihalle leikkimään. Vanhemmat tai sukulaiset noutivat lapsen kello 16 mennessä. Päiväkodin pihalla oli muutamia kiipeilytelineitä ja eläinpatsaita, mutta mitään varsinaisia leluja siellä ei ollut. Lapset saivat leikkiä pihalla melko vapaasti, ainoastaan lasten kinastelutilanteisiin puututtiin. Päiväkodin työntekijät möivät lapsille välipalaa, kuten sipsejä, karkkeja ja jäätelöä.

3 THAIMAA

3.1 Yleistä Thaimaasta

Thaimaan väkiluku on hieman alle 65 miljoonaa, joista 6–8 miljoonaa asuu Bangkokin alueella. Maaseudulla asuu noin 75 prosenttia thaimaalaisista. Suurimman osan väestöstä muodostavat thaimaalaiset (75 prosenttia) ja kiinalaiset (11 prosenttia). Erilaiset heimot muodostavat loppuväestön. Thaimaalaisista 92,6 prosenttia on lukutaitoisia. (Koskinen 2009, 7.) Thaimaan väestöstä 95 prosenttia tunnustaa buddhalaisuutta, joka on julistettu valtionuskonnoksi vuonna 1360. Buddhalaisuudella on keskeinen asema Thaimaan yhteiskunnallisessa järjestelmässä kansakuntaa yhdistävänä ja elämää säätelevänä tekijänä. (Suomen Suurlähetystö 2008.) Suurin osa Thaimaan buddhalaisista toivovat syntyvänsä uudestaan parempana ihmisenä. Lahjoittamalla rahaa munkeille ja temppelille, sekä osallistumalla säännöllisesti paikallisen ”watin” temppelin hartausmenoihin, he toivovat keräävänsä tarpeeksi hyviä tekoja, jotta uudelleen syntymisien määrä vähenisi.

Thaimaalaiset uskovat karmaan ja kaikki thaimaalaiset uskovat sanontaan: ”Hyvät teot tuovat hyviä asioita ja pahat teot tuovat pahoja asioita”. Buddhalaisuudessa hyvä ihminen on antelias, vaatimaton sekä nöyrä. Hyvä ihminen on tyyni ja pystyy pysymään poissa pahoista asioista ja keskittää energiansa muiden auttamiseen ja auttaa toisia tekemään hyviä asioita. Buddhalaisuus on mukana myös lasten kasvatuksessa, sen kautta pyritään ohjaamaan lasten mieliä niin, että he pystyvät käsittelemään ulkopuolisia vaikutuksia ja houkutuksia. Thaimaan kuningas on maan buddhalaisten ylin uskonnollinen johtaja. Riippumatta uskonnosta, kaikki thaimaalaiset kunnioittavat kuningasta ja pitävät häntä ikään kuin isähahmona. Kristinusko on levinnyt maan pohjoisalueen vuoristoheimojen ja kiinalaisten keskuudessa. (Sarmela 2005.)

Thaimaassa kulttuuri-sanana merkitys on heille lähinnä arkkitehtuuria, ruokaa, tanssia ja juhlia. Uskonto on heidän käsityksensä mukaan erotettu kulttuurista. He kokevat kulttuurin tarkoittavan eri asioita kuin meillä länsimaissa. Ensimmäi-

nen asia minkä turisti huomaa tullessaan thaimaahan on ”sanuk”, joka tarkoittaa hauskuutta ja hauskanpitoa. Hauskanpitoa ja rentoa asennetta pidetään yllä työpaikoilla, kouluissa ja kotona. Työpaikalla lauleskellaan ja vitsaillaan. Kuuluisa Thaimaan hymy tulee ”sanukin” myötä. Hymyn taakse kätetään paljon. Niin kuin muuallakaan Aasiassa, myöskään Thaimaassa ei haluta ”menettää kasvoja”. Kasvojen menettämiseen liittyvät ikävät ja nolot tapahtumat sekä toisen ihmisen huono elämäntilanne. Esimerkiksi thaimaalainen ei halua myöntää, jos ei ymmärrä esimerkiksi englannin kieltä, hän mieluummin vain nyökyttelee ja hymyilee ja esittää ymmärtävänsä. (Sarmela 2005.)

Kaikkia ihmissuhteita thaikulttuurissa määrittää tärkeän tai vanhemman hallitsevan ihmisen ja ”pienemmän” tai nuoremman ihmisen yhteys. Thaimaassa sosiaalinen asema määrittyy iän, taloudellisen tilanteen, statuksen sekä henkilökohtaisen ja poliittisen vaikuttavuuden perusteella. Esimerkiksi koulussa vanhemmat oppilaat ovat nuorempia oppilaita ”parempia” ja opettajat ovat oppilaidensa yläpuolella. Sen takia oppilaat osoittavat opettajille kunnioitusta kumartamalla ja kävelemällä kumarassa ohi. (Sarmela 2005.)

Thaimaalainen kulttuuri on hyvin yhteisöllinen. Negatiivisia tunteita ei ole soveliasta näyttää julkisesti. Thaimaalaiset reagoivat kaikkeen, niin positiivisiin kuin negatiivisiin asioihin hymyilemällä. Hymyn taakse on helppo piiloutua silloinkin, kun on surullinen. Myös hämmennystä ja nolouden tunteita peitellään hymyllä. Thaimaalainen elämäntilanne on valoisa, riippumatta uskonnosta. Köyhimmissäkin kylissä ihmiset ovat onnellisia elämäänsä ja toiveikkaita tulevaisuuden suhteen. (Sarmela 2005.)

3.2 Koulutus Thaimaassa

Thaimaan lukutaitoisuusaste on yksi Kaakkois-Aasian korkeimpia (92,6 %). Thaimaassa on yleinen oppivelvollisuus. Julkiset koulut ovat ilmaisia ja koulunkäynti on pakollista yhdeksän vuoden ajan. Lapset aloittavat koulunkäynnin 6–7-vuotiaana. Ensimmäiset kuusi luokkaa-astetta käydään peruskoulussa ja sen jälkeen käydään 3-vuotinen yläaste. Thaimaan yliopistoista suurin osa sijaitsee

Bangkokissa, mutta vain harvat jatkavat opintojaan korkeakouluihin. Yliopistopiskelijoita on vain 2 % koko väestöstä. Thaimaassa on sekä ilmaisia valtion kouluja että yksityisiä kouluja. (Interpedia 2008.)

Vaikka Thaimaassa on yleinen oppivelvollisuus, käytännössä vain osa thaimalaisista lapsista käy koulua säännöllisesti. Maaseudulla lasten apua tarvitaan kodin töissä, viljelyksillä ja sisarusten hoitamisessa. Maaseudun kylissä ei aina edes ole kouluja ja välimatkat naapurikylän kouluihin ovat pitkiä. Lapset osallistuvat perheen elannon hankkimiseen tekemällä töitä pelloilla, tehtaissa tai kauppoissa. Lapset hoitavat myös pienempiä sisaruksiaan sekä tekevät kotitöitä. Ala-asteella opitaan usein vain luku- ja kirjoitustaito ja sen jälkeen lapset lähtevät kaupunkeihin ansaitsemaan rahaa perheelleen. (Interpedia 2008.)

Thaimaan väestöstä 92,6 prosenttia on lukutaitoisia. Tytöt ja pojat käyvät koulua yhtä paljon, eikä heidän lukutaitoprosenteissa ole suuria eroja. Thaimaassa katsotaan, että tytöillä sekä pojilla on yhtäläinen vastuu perheensä ja vanhempiensa toimeentulosta. (Interpedia 2008.) Thaimalaisessa opetuksessa on vahvasti vaikutteita behavioristisesta oppimismenetelmästä. Keskeinen ajatus behavioristisessä oppimisenäkemyksessä on se, että kun toivottavaa käyttäytymistä vahvistetaan palkitsemalla, se toistuu. Oppiminen on behavioristisen ajattelun mukaan vain oikean, toivottavan reaktion toistumista. Behavioristisen oppimisenäkemyksen vaikutus opetukseen korostaa opettajan toimintaa; opettaja on aktiivinen ja oppija on passiivinen vastaanottaja. Oppimisessa korostuu määrä ja muistaminen sekä ulkoinen liikesuoritus, opitun ymmärtämisen sijaan. Behavioristisesta oppimismenetelmästä hyvä esimerkki on perässä toistaminen eli mallista oppiminen. (Fredriksson & Ihanus 1998, 110–111.)

Thaimaan kouluissa on suuri opettajapula ja opettajat ovat huonosti koulutettuja. Opettajan sertifikaatti voidaan suorittaa kaksivuotisessa opettajankoulutuksessa yläasteen opintojen päätyttyä. Myös suuret luokkakoot ovat kasvava ongelma. Opettajat ovat heikosti motivoituneita eikä heillä usein ole halua tai mahdollisuuksia kannustaa lapsia jatkamaan koulunkäyntiä. (Interpedia 2008.)

Thaimaalaisessa The Nation-lehdessä (2009) julkaistussa artikkelissa todetaan, että thaimaalaiset opiskelijat menestyvät keskimääräistä heikommin yleisissä kansainvälisissä tasovertailuissa. Huono menestys etenkin luonnontieteissä ihmetyttää Thaimaalaista ministeriä Kalaya Sophonpanichia, sillä thaimaalaiset koululaiset ovat viettäneet enemmän aikaa opiskellen luonnontieteitä kuin muiden maiden koululaiset. Ministerin mukaan yksi syy huonoon menestykseen on pula pätevistä opettajista. Tämän vuoksi Thaimaan hallitus on päättänyt pidentää opettajien koulutusta sekä järjestää jatkokoulutusta jo valmistuneille opettajille. Thaimaan pääministerin Abhisit Vejjajivan mukaan jää kuitenkin nähtäväksi, auttaako lisäkoulutus opetuksen huonon tasoon. Toisena ongelmana pääministeri näkee opettajien sijoittumisen epätasaisesti eri alueille. Joissain provinsseissa opettajia on liikaa kun taas toisissa opettajista on selkeä pula. Pulaa opettajista on etenkin maaseuduilla ja vähemmän asutuilla alueilla. Näillä alueilla opettajat joutuvat opettamaan montaa luokka-astetta samanaikaisesti, joten opetuksen taso kärsii mitä todennäköisimmin. (The Nation 2009.)

Thaimaan valtiolla on ollut käynnissä varhaiseläkeohjelma, jonka seurauksena monet kokeneet thaiopettajat ovat jääneet eläkkeelle ja heidät on korvattu vasta valmistuneilla ja kokemattomilla opettajilla. Tämä on ongelma, koska opettajilla ei ole minkäänlaista järjestelmällistä mentorointiohjelmaa, jossa kokeneet opettajat ohjaisivat ja jakaisivat tietoaan eteenpäin. Kokemus häviää siis alalta opettajien jäädessä eläkkeelle. (The Nation 2009.)

Thaimaan koulutusrakenne on tällä hetkellä sama kuin monissa muissa maissa. Päiväkodin jälkeen lapset menevät esikouluun, sen jälkeen käydään 6 vuoden ala-aste ja sitten suurin osa käy 3 vuoden yläasteen. 9 vuoden peruskoulutusta pidetään hyvin tärkeänä ja lähes pakollisena. Niin kuin Suomessakin peruskoulun jälkeen nuori voi hakeutua 3 vuoden kestävään lukioon tai ammattikouluun. Sen jälkeen voi hakeutua jatko opiskelemaan vielä ammattikorkeakouluun tai yliopistoon. Thaimaassa koulun todistuksia ja jatko opiskeluiden papereita pidetään tulevaisuuden kannalta hyvin tärkeinä. (Sarmela 2005.)

Perhe, koulu, valtio ja uskonto ovat pyhiä asioita, uskonnon tai kuninkaan halveksiminen on rikos. Kuningas on koko Thaimaan valtion symboli ja se näkyy

kaikkialla. Kuningas on Thaimaan moraalinen johtaja ja ”isä”, jota kaikki kunnioittavat. Thaimaan koululaitos on pyrkinyt modernisoitumaan ja pyrkinyt kasvattamaan kansalaisistaan valtion kansalaisia, jonka myötä rakennetaan kansallisvaltiota ja tieteellistekniikka kehittyisi muun Aasian tasolle. Thaimaa pyrkii olemaan täsmällisesti toimiva valtio-yhteisö sekä kansallinen kulttuuri. Thaimaalaisista pyritään kasvattamaan kunnan kansalaisia buddhalaisen kirkon, partioliikkeen sekä koulun avulla. Hyvän kansalaisen ominaisuuksiin kuuluu hyvä moraalinen, henkinen ja fyysinen itsekuri, oikeudenmukaisuus sekä valmius auttamaan toisia. Huono kansalainen taas vastavuoroisesti on laiska, työtä vieroksuva, itsekeskeinen sekä rikollisille ja huonoille teille joutuva kansalainen. (Sarmela 2005.)

3.2.1 Koulutuksen juuret

Ennen kyläkouluja Thaimaan kylissä lukutaito hankittiin temppeleissä, jossa munkit opettivat lukemista. Pohjois-Thaimaassa on 70-luvulla ollut kylissä muutamia kyläkouluja ja jo silloin pyrittiin siihen, että kaikki kansalaiset oppisivat lukemaan ja kirjoittamaan edes oman nimensä. Lapset saivat mennä kouluun jos halusivat, mutta usein oli perheen toimeentulon kannalta tärkeämpää jäädä pelloille ja kotiin auttamaan koti- ja peltotöissä. Opettajat eivät olleet motivoituneita työhönsä vielä 80-luvullakaan, vaan olivat paljon poissa koulusta ja eivät halunneet asua kylissä. (Sarmela 2005.)

Thaimaassa ei ole kirjoitetun tiedon perinnettä niin kuin meillä Suomessa. Aiemmin tietoa ajankohtaisista aiheista saatiin radion kautta ja nykyäänkin tieto saadaan televisiosta, vaikka suurin osa väestöstä osaa lukea. Aasiassa pidetään tärkeänä teknistä ja luonnontieteellistä koulutusta, ja Thaimaa on panostanut myös kyseisiin koulutusalueisiin. (Sarmela 2005.)

Vielä kymmenen vuotta sitten thaimaalaisen koulutuksen tavoitteena oli antaa kansalaiselle tiedolliset eväät, jotta hän voisi elättää itsensä ja perheensä, mutta myös antaa sosiaalisia taitoja voidakseen toimia mahdollisimman hyödyllisesti omassa yhteisössään ja samalla palvella maataan. Aiemmin kyläkouluissa lap-

set istuivat suurten pöytien ääressä tai suuressa ympyrässä yhdessä, koska kaikki koulussa tehdyt asiat tehtiin yhdessä. Lapset piirsivät, askartelivat ja lausuvat yhteen ääneen opeteltavia asioita numeroista englantiin. Vielä tänäkin päivänä kyläkouluissa käytetään tuota samaa tekniikkaa. Lapsilla on omat pultit, mutta kaikki lausuvat opeteltavat asiat kuorossa. Kyläkouluissa tehtiin myös käsitöitä sekä opeteltiin kotitaloustöitä. Laman aikana koulussa kasvatettiin vihanneksia ja pihalla oli siipikarjaa. Tiedollisen hyödyn lisäksi koulu halusi antaa valmiuksia arki elämään. (Sarmela 2005.)

3.3 Thaimaalainen perhe

Thaimaalaiselle perhe on turvapaikka, jonka sisällä on hyvä kasvaa, kehittyä ja elää. Perhe on myös se paikka, jossa opitaan yhteiskunnalle tärkeät pelisäännöt, kuten kunnioitus, totteleminen, kohteliaisuus, miellyttäminen, toisten huomioon ottaminen ja itsensä hillitseminen. Thaimaalaiset lapset ovat tottelevaisia ja kuuliaisia ja he kunnioittavat perinteitä sekä seremonioita. Vanhemmat pitävät lapsiaan kalleutena ja heitä kasvatetaankin suojellen ja usein hemmotellen.

Perheen vahvat siteet toimivat myös vanhempien vanhuuden turvana. Thaimaan valtion järjestämä sosiaaliturva on lähes olematon, siksi perheen rooli sosiaalisena suojaverkkona on tärkeä. Lapset huolehtivat vanhemmistaan näiden tulleissa vanhoiksi. Etenkin maaseuduilla on hyvin tavallista, että lapset aikuistuttuaankin asuvat lähellä vanhempiaan tai heidän kanssaan. (Interpedia 2008.)

Thaimaassa perhettä pidetään kaiken ytimenä, jopa yhteiskunnallisesti. Perheenjäsenet huolehtivat velvollisuuksistaan sekä perhearvoista, esimerkiksi lapset kunnioittavat ja auttavat vanhempiaan sekä huolehtivat sisaruksistaan. Kylissä uskotaan vielä yhteisöllisyyteen. Kyläjuhlissa vaalitaan yhteisöllisyyttä, hyvää yhteistä elämää, omaa turvallista asuinpaikkaa sekä ympäristöä. Kylissä uskotaan, että yhteiskunnan ja moraalin murenemista vastaan voidaan taistella ja että he pystyvät puolustamaan omia lapsiaan ja perheen tulevaisuutta sekä ihmisyyttään. (Sarmela 2005.)

3.4 Thaimaalaiset Suomessa

Vuonna 2008 Suomessa asui 3932 Thaimaan kansalaista. Tilastot thaimaalaisista Suomessa ulottuvat vuoteen 1990. Vuonna 1990 Suomessa on Tilastokeskuksen mukaan asunut 239 thaimaalaisista. Määrä on siis kasvanut vuosien varrella huomattavasti. Lukuihin ei kuitenkaan sisälly thaimaalaiset, jotka ovat saaneet Suomen kansalaisuuden esimerkiksi avioliiton kautta. Siksi uskomme, että todellisuudessa thaimaalaisia on Suomessa huomattavasti enemmän, mitä vuoden 2008 luku näyttää. Thaimaalaisen ja suomalaisen yhteisiä lapsia on Suomessa ja lapset ovat kasvatettu suomalaiseen ja thaimaalaiseen kulttuuriin. (Tilastokeskus 2010.)

Suomessa asuvista thaimaalaisista noin 85 % on naisia. Sisäasiainministeriön vielä julkistamaton toimenpidesuunnitelma thaimaalaisien naisten kotouttamiseksi kertoo, että thaimaalaiset naiset ovat usein tulleet Suomeen avioliiton kautta. Naiset ovat myös usein varsin nuoria, vähän koulutettuja tai kouluttamattomia eikä tutkinnon suorittaminen Suomessa ole yleistä. Toimenpidesuunnitelman mukaan Suomessa asuvat thaimaalaisnaiset ovat erittäin haavoittuvassa asemassa olevia ja esimerkiksi avioerot ovat melko yleisiä. (Yle 2008.)

4 VARHAISKASVATUS

Varhaiskasvatus on kodin, päivähoidon ja esikoulun elämänpiiriin sijoittuva vuorovaikutustapahtuma, joka on tavoitteellista pyrkien 0–6-vuotiaiden lasten kokonaispersoonallisuuden kehittämiseen. (Ojala 1985, 14.)

Varhaiskasvatuksen päämääränä on luoda lapselle hyvän kasvun edellytykset. Hyvällä varhaiskasvatuksella edistetään lasten tasapuolista kasvua, kehitystä ja oppimista. Hyvän varhaiskasvatuksen perustana toimii kolme tekijää, joita ovat hoidon, kasvatuksen ja opetuksen kokonaisuus, kasvatuskumppanuus sekä arviointi ja ammatillisen osaamisen kehittäminen. Tärkeää on, että varhaiskasvatuksen tavoitteet määritellään lapsen, perheen ja yhteiskunnan näkökulmasta. Varhaiskasvatuksen päätavoitteena on kuitenkin tukea lasten kehityksen ja oppimisen tavoitteita ja edistää lasten yleistä hyvinvointia. Tähän kuuluu olennaisesti hoitaminen, huolenpito, kasvattaminen sekä lasten opettaminen. (Helsingin kaupunki 2007, 6–7.)

Varhaiskasvatuksen toimintaa käytännössä määrittää lapsilähtöisyys. Lapsilähtöinen kasvatus perustuu siihen, että kasvatus tapahtuu lapsen kautta, lapsen kasvatustapahtumana, ei aikuisen luomalla kasvatusstrategialla. Lapsilähtöinen kasvatus korostaa lapsen yksilöllisyyttä ja hänen ominaislaatuaan. Kasvatuksessa ei ajatella mitä lapsen tulisi olla, vaan mitä hän jo on ja lapsen luonnollista kehitystahtia ja luovuutta arvostetaan. Perustan lapsen oppimiselle antavat vertaisryhmät, leikki, aikuisen luomat aktiviteetit sekä toimiminen yhdessä toisten lasten kanssa. Lapsen oma kokeminen on ehto oppimiselle, mutta uusilla asioilla tulisi olla yhteys lapsen todellisuuteen. (Häkkä, Kuokkanen & Virolainen 2006, 27.)

Varhaiskasvatus on yhteydessä kulttuuriin ja yhteiskunnan muutoksiin, jotka vaikuttavat varhaiskasvatuksen toteutuksen arviointiin, tavoitteisiin ja toteuttamiseen. Lapsen kasvatuksen perustavoitteisiin kuuluu pyrkimys kehittää parempaa yhteiskuntaa ja maailmaa. (Stakes 2005, 8.) Hyvä varhaiskasvatus sisältää monipuolista toimintaa, joka edellyttää eri tahojen välistä yhteistyötä.

Keskeisiä yhteistyötahoja ovat opetus-, sosiaali-, terveys-, kulttuuri- ja liikunta-toimi, yksityiset palveluntuottajat, seurakunnat, järjestöt, oppilaitokset ja sosiaalialan osaamiskeskukset. Näiden yhteistyötahojen kanssa sovitaan yhteiset pelisäännöt ja yhteistyökäytännöt lapsen varhaiskasvatuksesta. (Stakes 2005, 10.)

Varhaiskasvatuksesta puhuttaessa on hyvä selventää opetuksen ja kasvatuksen välistä eroa. Suomalaisessa päivähoitolaissa (1973/36) puhutaan vain kasvatuksesta ja hoidosta. Arkikielessä puhuttaessa kasvatuksesta halutaan korostaa erityisesti persoonallisuuden tunnealueen merkitystä, kun taas opetustermiä käytettäessä korostuu persoonallisuuden tiedollinen alue.

Varhaiskasvatustapahtumassa hoito, kasvatusta ja opetus kietoutuvat niin kiinteästi toisiinsa, ettei niitä voida mielekkäällä tavalla erottaa. Voidaan myös todeta, että hoidon, kasvatuksen ja opetuksen sisällyttäminen varhaiskasvatustapahtumassa omaa vankan historiallisen perustan päivähoiton kehittymisen alkutai-paleelta. (Ojala 1985, 17.)

4.1 Vuorovaikutussuhteet ja kasvuympäristö

Vuorovaikutus on keskeinen käsite puhuttaessa varhaiskasvatuksesta. Vuorovaikutusta ei varhaiskasvatuksen määritelmän mukaan tarkastella yksinomaan kasvattajan ja kasvatettavan välisenä vuorovaikutuksena, vaan kolmen keskeisen varhaiskasvatusinstituution elämänpiirin sijoittuvana vuorovaikutustapahtumana. Vuorovaikutustapahtumassa, joka sijoittuu kodin, päivähoiton ja esikoulun elämänpiiriin, voidaan erottaa toisistaan välitön ja välillinen vuorovaikutus. Välittömässä vuorovaikutuksessa lapsi on suorassa kosketuksessa kasvatusympäristöönsä, joka koostuu fyysisistä, sosiaalisista ja toiminnallisista tekijöistä. Fyysisiä tekijöitä ovat esimerkiksi tilat, kasvatust materiaali ja luonto. Sosiaalisia ovat sisarukset, vanhemmat, opettajat ja toverit. Toiminnallisia tekijöitä puolestaan taas ovat esimerkiksi leikki, työ, askartelu ja toiminta. Välillisessä vuorovaikutuksessa lapsi ei taas ole suorassa kosketuksessa kasvatusympäristöönsä. Tällöin voidaan ajatella kysymyksessä olevan elämänpiiriin sisältyvät epäsuorat kasvatukselliset vaikutteet, jotka tulevat lapsen kokemusmaailmaan

lukuisten epävirallisten ja virallisten sosiaalisten verkostojen välillä. Varhaiskasvatustapahtuma on määritelmän mukaan aina tavoitteellista, olipa kyseessä koti-, päivähoito- tai esikoulukasvatus. (Ojala 1985, 16.)

Käyttäytymisen ja ympäristöllisten olosuhteiden välinen vaikutus on molemminpuolinen. Ihmiset ovat ympäristönsä tuotteita sekä tuottajia. Ihmiset vaikuttavat kokemansa ympäristön laatuun valitsemalla ja luomalla tilanteita tai toiminnan olosuhteita. Ihmiset valitsevat kaikista mahdollisuuksista yleensä vaihtoehdon omaksumiensa mieltymysten ja kykyjen mukaan. Käyttäytyminen määrittää, mitkä monista mahdollisista ympäristövaikutteista toteutuvat ja mitä muotoja ne saavat. Ympäristölliset vaikutteet taas vaikuttavat osaksi siihen mitä käyttäytymismuotoja kehittyä ja aktivoituu. (Jarasto & Sinervo 1997, 15.)

Lapsen hyvän kasvun perustana on turvallinen kasvuympäristö. Fyysinen, psyykinen ja sosiaalinen oppimisympäristö tarjoaa lapsille tilaa, aikaa ja mahdollisuuksia pitkäkestoisiin leikkeihin sekä mahdollistaa oppimisen ja luo virikkeitä. (Helsingin kaupunki 2007, 8.)

4.2. Hoitosuhde lapsen ja aikuisen välillä

Hoito ja huolenpito ovat olennainen osa varhaiskasvatusta. Sen tärkeänä tehtävänä on luottamuksen luominen lapsen ja hänen hoitajansa välille. Luottamusta lähdetään rakentamaan jo ennen päivähoiton aloittamista ja se jatkuu koko päivähoiton ajan. Suomen päivähoitossa kasvatuskumppanuus on yksi tärkein osa lasten varhaiskasvatusta, sillä se vahvistaa luottamusta vanhempien, lapsen sekä päiväkodin henkilökunnan välillä. Lasten hoidossa ja huolenpidossa läheisyys luo lapsille turvallisuuden tunnetta ja se vahvistaa lapsen luottamusta aikuisiin. Lapselle selittämällä ja puhumalla meneillä olevista asioista, lapsi oppii kieltä ja ihmisten keskinäistä kommunikaatiota. (Helsingin kaupunki 2007, 10.)

Kasvatuskumppanuutta ohjaa molemminpuolinen kuuleminen, kunnioitus, luottamus ja dialogiset periaatteet. Kasvatuskumppanuus on pohja sille, että lapselle tärkeimmät aikuiset jakavat yhdessä lapsen kasvatustehtävän ja luovat lap-

selle hyvän elämänkokonaisuuden. Päivähoidossa oleva lapsi elää kahdessa kasvuympäristössä, kodin ja päivähoidon aikuis- ja vertaissuhteiden yhteisöissä. Lapsi rakentaa suhteita häntä hoitaviin kasvattajiin ja päiväkodin muihin lapsiin. Lapsen arkeen kuuluu olennaisesti varhaiskasvatusympäristö ja sen tapahtumat sekä ihmiset. Tärkeää lapsen kannalta on tarkastella vanhemman ja lapsen välistä suhdetta, mutta myös kasvattajan ja lapsen välistä suhdetta. Kasvatustietoisuuden tietoisuus oman toimintansa vaikutuksista ja kasvatustietoisuudesta on tärkeä osa kasvattajan ja lapsen välisessä suhteessa sekä kasvatuskumppanuudessa. (Kaskela & Kekkonen 2006, 5–6.)

Kasvatuskumppanuudessa työntekijä asettuu lapsen vanhemman rinnalle, ei pelkästään tukeakseen häntä kasvatuksessa, vaan näyttääkseen, että kaikki lasta koskevat asiat tehdään yhteisymmärryksessä vanhemman kanssa. Lähtökohtana kumppanuudelle on, että vanhemmat ovat vastuussa kotona annettavasta hoidosta ja varhaiskasvattajat siitä hoidosta, jonka lapsi viettää päivähoitossa. Lapsen hoitamisen käytännöt siirtyvät kuitenkin kasvuympäristöstä toiseen. Lapsi kantaa mukanaan kodin ja päivähoidon kasvuympäristöjen todellisuuksia ja rakentaa niistä elämänsä ja persoonansa kokonaisuutta. Hyvässä kasvatuskumppanuussuhteessa päiväkotia ja kotia etsivät yhteisymmärrystä siitä, miten erilaisissa varhaislapsuuden verkostoissa ja kehitysympäristöissä elävälle lapselle turvataan ehjän kasvun, kehityksen ja oppimisen perusta. (Kaskela & Kekkonen 2006, 20–21.)

Varhaiskasvatuksen toiminnassa ja kasvatustilanteissa on otettava huomioon samaan aikaan lapsen yksilölliset tarpeet, ominaisuudet, ja persoonallisuus, lapsiryhmän keskinäinen vuorovaikutus, henkilöstön yksilölliset ominaisuudet, johtaminen, johtamiskulttuuri, säädökset, ohjeet ja velvoitteet, toiminnan yhteiskunnalliset velvoitteet ja jopa maailmanlaajuiset tapahtumat (Haapamäki, Kaipio, Kestinen, Uusitalo & Kuoksa 2000, 124).

Varhaiskasvatuksen kantava voimavara on ammattitaitoinen henkilöstö ja jonka jokaisella kasvattajalla on oma vahva ammatillinen osaaminen ja tietoisuus. Suomalaisen varhaiskasvatuksen arvopohja on nidottu kansainvälisiin lasten oikeuksia koskeviin sopimuksiin, kansallisiin säädöksiin ja muihin ohjaaviin asiakirjoihin. Näiden arvojen pohjalta kasvattaja kasvattaa lasta. Kansainväli-

sessä lasten oikeuksien sopimuksessa määritellään neljä periaatetta, jotka koskevat lapsen ihmisarvoa. Periaatteisiin kuuluu syrjintäkielto, lasten tasa-arvoisen kohtelun vaatimus, lapsen etu, lapsen oikeus elämään ja täysipainoiseen kehittymiseen sekä lapsen mielipiteen huomioon ottaminen. (Stakes 2005, 11–12.)

Suomalaisen varhaiskasvatuksen arvoihin kuuluu, että lapsella on oikeus turvallisiin ihmissuhteisiin, turvattuun kasvuun, kehittymiseen ja oppimiseen, turvattuun ja terveelliseen ympäristöön, jossa voi leikkiä monipuolisesti, tulla ymmärretyksi ja kuulluksi kehitystasonsa mukaan, saada erityistä tukea tarvittaessa, omaan kulttuuriin, äidinkieleen ja uskomukseen tai katsomukseen. Näitä arvoja tulisi noudattaa sekä päiväkodissa että lapsen kotona. (Stakes 2005, 12.)

Varhaiskasvatuksessa on asetettu kasvatusta koskevia päämääriä. Ensimmäisenä tavoitteena on, että kasvattajien tulisi huolehtia siitä, että lapsen henkilökohtaista hyvinvointia edistetään lapsen yksilöllisyyden kunnioittamisella. Jokaisella lapsella on oikeus toimia ja kehittyä ainutlaatuisena persoonallisuutenaan. Toisena tavoitteena on, että jokaisen lapsen tulisi myös oppia ottamaan huomioon ja välittämään toisista. Lapsi oppisi suhtautumaan positiivisesti itseensä, toisiin ihmisiin ja erilaisiin kulttuureihin ja ympäristöihin. Viimeisenä tavoitteena on lapsen itsenäisyyden asteittainen lisääminen niin, että hän pystyy itse huolehtimaan itsestään ja läheisistään sekä pystyy tekemään elämänsä koskevia päätöksiä ja valintoja. Lapsi saa onnistumisen kokemuksia huomattaessaan, että pystyy huolehtimaan itsestään. Lapsi oppii omatoimisuutta niin, että huolenpito ja turva ovat kuitenkin jatkuvasti lähellä. (Stakes 2005, 13.)

Hyvä hoito on perusta laajalle toiminnalle varhaiskasvatuksessa. Hyvin hoidettu lapsi, jonka perustarpeista on huolehdittu, pystyy kiinnittämään mielenkiintonsa toisiin lapsiin, ympäristöön ja toimintaan. Hyvällä hoidolla, kasvatuksella ja opetuksella edistetään lapsen myönteistä minäkäsitystä, lapsen ilmaisua ja vuorovaikutustaitoja sekä ajattelun kehittymistä. Hoito - ja vuorovaikutustilanteet, pienet tehtävät ja askareet, leikki ja muu lapselle ominainen toiminta kuuluvat lapsen päivään ja ovat merkittäviä kasvun ja oppimisen tilanteita. Kasvattajat luovat lapsen päivän eri vaiheisiin kasvatusta ja opetusta. Kasvattajan tulee rea-

goida ja vastata lapsen tunteisiin ja tarpeisiin, jolloin kasvattajalta vaaditaan sitoutuneisuutta sekä herkkyyttä. Aikuisten ja lasten yhteisössä kasvattajat luovat ilmapiirin, jossa lapset kokevat yhteenkuuluvuutta ja osallisuutta. Kasvattajan tehtävänä on vaalia lapsen ystävyysuhteiden sekä hoito - ja kasvatussuhteiden jatkuvuutta. (Stakes 2005, 16.)

Kasvattajien tulee tietoisesti ja tavoitteellisesti kasvattaa ja opettaa lapsia. Kasvattajat laativat lapsille sopivaa toimintaa ja ympäristön, jossa lapsen on hyvä toimia. Kasvattajat päiväkodissa kunnioittavat lapsen, lapsen perheen ja toistensa kokemuksia ja mielipiteitä ja toimivat kasvatuskumppanuuden periaatteiden mukaisesti. Turvalliset ihmissuhteet luovat lapselle hyvän oppimisen ja positiivisen oppimisasenteen pohjan. Kasvattaja on sitoutunut lapsen kasvatus- ja oppimistapahtumaan sekä kuuntelee lasta ja antaa lapselle mahdollisuuden toimia itsenäisesti, tehdä omia päätöksiä ja ilmaista mielipiteitään. Varhaiskasvatuksessa luodaan myönteinen perusta oppimiselle. (Stakes 2005, 18–19.)

Suhde lapsen ja aikuisen välillä on aina ainutlaatuinen johon vaikuttaa kummankin persoonat. Kasvattaja välittää tietoa lapselle ja se vaatii kasvattajan itsymmärrystä ja valmiutta kuunnella, tulkita ja ymmärtää lasta omana itsenään persoonana. Kasvatussuhde ei voi olla hyvä ilman kommunikaatiota, tulkintaa ja ymmärtämistä. (Värri 1997, 67.)

Kasvatussuhde ei voi kuitenkaan olla tasapuolinen, sillä kasvattaja on lapselle tiedon, merkitysten ja arvojen välittäjä ja kantaja. Suhde perustuu emotionaaliseen kokemukseen, mutta joka on kasvattajan kasvatuksellisten tavoitteiden mukaisesti yksipuolinen. Pelkästään kasvattaja voi kokea suhteen molemmat puolet ja nähdä asiat lapsen näkökulmasta. Kasvatussuhteen edellytyksiä ovat luottamus ja turvallisuus. Kasvattajan on pyrittävä olemaan lapselle eheä ja välttää ristiriitaisia eleitä, jotta voisi välittää lapselle luottamusta ympäröivään maailmaan ja olemassaoloon. (Värri 1997, 91–93.)

Liian varhainen itsenäisyyden vaatiminen lapselta voi kasvattaa lapsesta heikon aikuisen. Mitä enemmän lapsi voi tukeutua aikuisiin lapsuudessa, sitä paremmat mahdollisuudet hänellä on aikuisena turvata sisäiseen päätöksentekoky-

kyynsä. Aikuisen sanalliset ohjeet eivät niinkään vaikuta lapseen, vaan se mitä lapsi aistii ympäristössään ja millainen aikuinen on esikuvana. Lapsen kasvatus kohdistuu kokonaisvaltaisesti ihmiseen, ajatteluun, tunteisiin, tahtoon sekä toiminnallisuuteen. Kasvattajan tulee myös itsekasvatuksessaan voimistaa ja elävöittää kokonaisuudessaan ihmisyyttään. (Skinnari 2007, 86–87.)

5 LAPSEN KEHITYS

Kun ihmisen kehitystä tarkastellaan elämänkaaren näkökulmasta, voidaan vaikuttavina tekijöinä nähdä monia peräkkäisiä elämäntapahtumia, jotka eroavat toisistaan sillä miten voimakkaasti ne vaikuttavat elämään. Näihin sisältyy sosiaalisia suhteita, jotka syntyvät perheessä, koulutusjärjestelmässä sekä muissa instituutioissa. Sen lisäksi siihen sisältyy biologisia tekijöitä, ennalta arvaamattomia fyysisen ympäristön tapahtumia sekä poikkeavia elämäntapahtumia. Ihmisten elämänkulkuun vaikuttaa suuresti merkittävät sosiokulttuuralliset muutokset esimerkiksi köyhyys ja lama, jotka muuttavat elämää radikaalisti. (Jarasto & Sinervo 1997, 16.)

Perimä ikään kuin antaa puitteet ihmisen kehitykselle ja ympäristö puolestaan vaikuttaa siihen, missä määrin käytetään hyväksi perimän suomia mahdollisuuksia sekä mitkä perintötekijät painottuvat. (Jarasto & Sinervo 1997, 19).

Alle kouluikäinen lapsi muuttuu, kehittyy ja oppii paljon ja nopeasti. Ennen kouluikää lapsi oppii asioita ja taitoja enemmän kuin missään muussa elämän vaiheessa. Lapsi kehittyy kokonaisvaltaisesti. Lapsen tunne-elämä, ajattelu, motoriikka, havaintokyky, sosiaaliset taidot sekä kieli kehittyvät kyselemällä, tutkimalla ja kokeilemalla. Jokainen lapsi on oma persoonansa, jolla on oma yksilöllinen temperamenttinsa. Kehitysvaiheissa koetut kokemukset, lapsen historia, vaikuttaa lapsen myöhempään kehitykseen, siksi jokainen lapsi kehittyy omalla tavallaan ja omassa tahdissaan. Näin ei voida määritellä tarkkaan, minkälainen tietynikäisen lapsen tulisi olla. Kuitenkin joitain tiettyjä kehitysvaiheita ja kehitys-

piirteitä voidaan löytää samanaikaisesti kaikista lapsista. Lapset voivat myös kehittyä eri alueilla eri tahtiin. Lapsi voi olla motoriikaltaan hyvin taitava ja kielellisesti taas heikompi. Lapsen kehitystä tulee tarkastella kokonaisuutena, johon vaikuttaa perintö- ja ympäristötekijät ja niiden vuorovaikutus. (Jarasto & Sinervo 1997, 17–19.)

Lapsen kehitys on jaksottaista, johon kuuluu myös rauhallisempia jaksoja. Kehittyminen on lapselle rankkaa ja elämän muutokset vaikuttavat kehittymisen tahtiin. Uudet elämäntilanteet, kuten vanhempien ero tai muutto uuteen kotiin, on lapselle itsessään niin rankkaa, ettei voimia kehittymiselle silloin riitä. Lapsen tottuessa tilanteeseen on hänellä taas voimia kehittyä. Lapsen kehitykseen kuuluu herkkyysskaudet, jonka aikana uusi taito syntyy. Tänä aikana lapsi harjoittelee uutta taitoa jatkuvasti, kunnes se alkaa sujua. Herkkyysskaudet kulkevat päällekkäin ja lomittain, sillä lapsi kehittyi monessa eri asiassa samaan aikaan. Kehitys tapahtuu kuitenkin tietyssä järjestyksessä, vaikka järjestys saattaakin olla nurinkurinen. (Jarasto & Sinervo 1997, 19–21.)

Lapsen kasvu ja kehitys ovat hyvin yksilöllistä, siksi ikävaiheiden rajat on viitteellisiä. Kehitystä kuvatessa pystytään löytämään yleisiä piirteitä, joita lapsista usein löytyy tietyissä ikävaiheissa, mutta kehitys tapahtuu jokaisella yksilöllä omalla rytmillään, joten tarkkoja kehityskaavioita ei voida määritellä. (Jarasto & Sinervo 1997, 24.)

3–6-vuotiaat lapset kehittyvät päivittäin ja he oppivat uusia taitoja joka päivä. Lapsia tukevassa ympäristössä, missä varhaiskasvattajat ovat lämminhenkisiä, mutta tiukkoja, lapsille kehittyy positiivinen kuva itsestä ja heidän kanssakäymisensä muiden lasten kanssa kehittyi hyväksi sosiaalisesti vuorovaikutukseksi. Lapset ovat kiinnostuneita ystävyys-suhteista ja vuorovaikutuksellisesta leikistä. Lämminhenkinen tuki aikuisilta opettaa lapset jakamaan ja ottamaan toiset lapset huomioon. Lapset toimivat parhaiten ympäristössä, jossa heidät hyväksytään ja heitä arvostetaan. (Dever & Falconer 2008, 163–164.)

Lapsen kehitys voidaan jakaa psykologisiin, kognitiivisiin, sosiaalisiin, emotionaalisiin ja fyysisiin alueisiin. Olemme seuraavissa kappaleissa nostaneet esille

näistä viidestä lapsen kehityksen osa-alueesta kolme. Opinnäytetyömme kanalta pidimme tärkeänä nostaa juuri nämä lapsen kehityksen osa-alueet tarkastelun kohteeksi. Seuraavaksi tarkastelemme lapsen psykologiseen kehitykseen vaikuttavia tekijöitä, kognitiivisia tekijöitä ajattelun kehityksen kontekstissa ja lapsen sosiaalista kehitystä ja sosialisatiota.

5.1 Ihmisen psykologiseen kehitykseen vaikuttavia tekijöitä

Ihmisen psykologiseen kehitykseen vaikuttaa monet eri tekijät. Psykologinen kehitys on monimuotoista ja vaihteista. Ihmisen kehitykseen vaikuttavat perimä, ympäristö sekä oma suuntautuneisuus. Nämä kaikki tekijät ovat kiinteässä vuorovaikutuksessa keskenään. Perimä ohjaa ihmisen kypsymistä. Kypsymisellä tarkoitetaan erilaisten toimintojen kehitystä, johon ympäristökin vaikuttaa. Kypsymisen aiheuttavat muutokset tapahtuvat kaikilla ihmisillä samassa järjestyksessä, mutta niiden saavuttamisen nopeus vaihtelee yksilökohtaisesti. (Nurmiranta, Leppämäki & Horppu 2009, 8–12.)

Ihmisen kehitykseen vaikuttavat fyysinen ympäristö sekä sosiaaliset ja kulttuuriset tekijät. Lapsen kehitykseen vaikuttaa fyysinen ympäristö kuten koti, asuinpaikka, leikkipaikat ja leikkivälineet. Kehitykseen vaikuttavat ympäristötekijät voidaan jakaa mikro- ja makroympäristöön. Mikroympäristöön eli lähiympäristöön kuuluvat perhe, päivähoito, koulu, kaverit ja harrastukset. Myös vanhempien persoonallisuus, perheen arvot ja uskomukset, perheen vuorovaikutus- ja kasvatustavat sekä perheen sisällä sukupolvelta toiselle siirtyvä historia vaikuttavat lapsen kehitykseen. Makroympäristöllä puolestaan tarkoitetaan koko yhteiskuntaa ja kulttuuria ja siihen kuuluu esimerkiksi taloudellinen ja poliittinen rakenne, sosiaaliset olot ja kansalliset tavat. Lapsen tärkeimmät kehitykselliset ympäristöt ovat koti- ja päivähoitoympäristö sekä sukulais- ja ystäväverkosto. Monissa kulttuureissa lapsen hoito ja kasvatustapa on sosiaalinen tapahtuma, johon osallistuvat koko suku ja kylä. (Nurmiranta, Leppämäki & Horppu 2009, 8–12.)

Oma suuntautuneisuus vaikuttaa myös ihmisen kehitykseen. Ihminen hakeutuu itse sellaisten asioiden pariin, jotka kiinnostavat häntä. Yksilö asettaa tavoitteita,

tekee valintoja ja toimii asettamiensa tavoitteiden saavuttamiseksi. Motivaatio ohjaa, suuntaa ja ylläpitää yksilön tavoitteellista toimintaa. Myös arvot ja asenteet vaikuttavat yksilön tekemiin valintoihin. (Nurmiranta, Leppämäki & Horppu 2009, 8–12.)

5.2 Ajattelun kehitys

Jean Piaget on kehittänyt teorian ajattelun kehityksestä 1900-luvun alkupuolella. Teorian mukaan ajattelu kehittyy lapsen eri vuorovaikutussuhteissa ja toimintaympäristöissä saamien kokemusten myötä. Vuorovaikutuksessa lapselle muodostuu skeemoja. Skeemat ovat jäsenyneitä toimintamalleja. Lapsi sulauttaa skeemoja uusiin tilanteisiin tai mukauttaa niitä tilanteen vaatimusten mukaan. Piaget'n mukaan ajattelun kehitys jakautuu neljään vaiheeseen, jotka ovat: sensomotorinen kausi 0–2 vuotta, esioperationaalinen kausi 2–7 vuotta, konkreettisten operaatioiden kausi 7–11 vuotta ja muodollisten operaatioiden kausi 11/12–13/14 vuotta. Kaikki vaiheet etenevät kaikilla ihmisillä samassa järjestyksessä. (Nurmiranta, Leppämäki & Horppu 2009, 34–35.)

Opinnäytetyömme tarkastelun kohteena ovat 3–6-vuotiaat lapset. Heidän ajattelun vaiheena on Piaget'n teorian mukaan esioperationaalinen kausi. Tähän kauden sisältyy kaksi vaihetta. Ensimmäinen esikäsitteellinen vaihe kestää pari vuotta, noin 2–4 vuoden iässä. Toinen vaihe, intuitiivisen ajattelun aika, kestää noin kolme tai neljä vuotta, 4–7 vuoden iässä. Ensimmäiselle esikäsitteelliselle vaiheelle on ominaista voimakas kielen kehittyminen. Myös muisti ja päättely kehittyvät. Toiselle vaiheelle ominaista on, että lapsi pystyy luokittelemaan esineitä yhden ominaisuuden, esimerkiksi koon, värin tai muodon, mukaan. Tässä vaiheessa lapsen ajattelua ohjaa yksityiskohtien huomioiminen. Kokonaisuuden hahmottamisen sijaan lapsen päättelykykyä puolestaan ohjaa suora havainto asiasta. (Nurmiranta, Leppämäki & Horppu 2009, 34–35.)

5.3 Sosiaalinen kehitys ja sosialisatio

Lapsen sosiaalinen kehitys on kiinteässä yhteydessä lapsen kielen, ajattelun ja motoristen taitojen kehittymiseen. 2–4-vuotiaana lapsi oppii sosiaalisia perustaitoja. Lapsi oppii kuuntelemaan toista, ilmaisemaan itseään ja puhumaan vuorotellen. 4–7-vuotiaana lapsen sosiaaliset taidot kasvavat monimutkaisemmiksi ja vastavuoroisuus alkaa kehittyä. 4–5-vuotiaat tietävät jo, miten erilaisissa tilanteissa tulisi käyttäytyä, vaikka eivät aina vielä pysty hallitsemaan tunteita niin, että jaksaisivat aina käyttäytyä sen mukaisesti. 6-vuotias leikkii ja harrastaa jo paljon kavereiden kanssa. Lapsi kokeilee rajojaan ja ymmärtää hyvin sosiaalisia tilanteita ja osaa ilmaista omia mielipiteitään. 6-vuotias on omaksunut jo suuren määrän arvoja ja asenteita vanhemmiltaan sekä muilta häntä hoitaneilta aikuisilta. (Nurmiranta, Leppämäki & Horppu 2009, 57.)

Sosialisatio on vaihe, jossa lapsi liittyy ympärillä olevaan kulttuuriin ja sosiaaliseen arvo- ja normimaailmaan. Sosialisaatioon liittyy keskeisesti yliminän kehittyminen, sisäisen, psyykkisen kontrollin ja sensuuritoiminnan kehittyminen. Yliminä-käsitteen otti ensimmäisenä käyttöön Sigmund Freud, joka käytti 3–6-vuotiaiden ikävaiheesta myös nimitystä oidipaalin vaihe. Lapsi kohtaa ympäristönsä sosiaaliset säännöt ja normit sekä asenteet ja käyttäytymistavat. Lapsi syntyy perheeseen, jolla on historia ja perinne, mutta hän tahtoo tehdä juuri niin kuin itse haluaa. (Dunderfelt 1991, 67–70.)

Yliminän muodostumisen vaiheessa lapsi elää vielä siinä luulossa, että maailma on tehty häntä varten. Lapsi toimii mielihyvä periaatteen mukaan ja hänen tavoitteenaan on nopea ja välitön omien halujen tyydytys. Lapsen on kuitenkin opittava tulemaan toimeen vallitsevien sääntöjen ja normien rajoissa ja toimimaan realiteettiperiaatteen mukaisesti. Lapsen tulee sisäistää se, että vanhemmat asettavat hänelle rajoja fyysisesti, sanallisesti ja ajatuksellisesti antamalla käskyjä ja tekemällä huomautuksia. Lapsi kapinoo, mutta vanhemmilla on ylivoima ja lapsen on lopulta tehtävä niin kuin on käsketty. Yliminän kehityksen tärkeänä askeleena on sääntöjen ja normien sisäistäminen omaksi sisäiseksi puheeksi ja mielikuviksi, jotka voi palauttaa mieleen. Yliminän kehityksen viimeisessä vaiheessa ovat käskyt ja käyttäytymistavat niin sisäistyneet, että niis-

tä on muodostunut lapsen oman sisäisyyden oleellinen osa. Tässä vaiheessa lapsi käyttäytyy ympäristön vaatimalla tavalla huomaamatta itse, että hän on sulauttanut itseensä yleisen sosiaalisen normiston. (Dunderfelt 1991, 67–70.)

Yliminän kehittymisen myötä lapsi saavuttaa tulevan kehityksensä perustaksi tarvitsemiaan piirteitä kuten tunteen, että oma itse on hyväksytty ja oma itse on osa sosiaalista kokonaisuutta. Lapsi on oma itsensä itsenäinen, mutta samalla riippuvainen perheestään ja ympäristöstään. Myös sosiaalisen identiteetin muodostuminen on tärkeä piirre tulevan kehityksen perustana. Samaistumisen kautta lapsi on omaksunut yhteisönsä normeja ja sääntöjä ja hänelle on muodostunut omantunnon perusta. Lapsi saavuttaa myös jonkunlaisen sukupuolisen identiteetin, joka tulee tietysti kehittymään elämän aikana. Tytöt alkavat tulla enemmän tyttölapsiksi ja pojat pojiksi. Noin viidennen ikävuoden tienoilla lasten leikit muuttuvat heidän sukupuoltaan vastaavaksi. (Dunderfelt 1991, 67–70.)

6 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

6.1 Tutkimuksen tarkoitus

Opinnäytetyömme tarkoituksena on luoda katsaus thaimaalaiseen varhaiskasvatukseen thaimaalaisessa päiväkodissa. Tarkoituksena ei ole tehdä yleistyksiä koskien kaikkia thaimaalaisia päiväkoteja, koska kokemuksemme ulottuu vain yhteen thaimaalaiseen päiväkotiin. Opinnäytetyömme pohjana on kolmen päiväkotityöntekijän haastattelut sekä havainnointipäiväkirja.

Opinnäytetyön tutkimuskysymykset ovat:

1. Millaisina varhaiskasvatuksen käytännöt näyttäytyivät Saeng Tham Kindergartenin päiväkodissa?
2. Millainen merkitys päiväkodin toteuttamassa varhaiskasvatuksessa on kasvuympäristöllä, viriketoiminnalla ja hoidolla, kasvatuksella sekä opetuksella?
3. Onko varhaiskasvatus kyseisessä päiväkodissa hoitoa, kasvatusta ja/ vai opetusta?

6.2 Tutkimusmenetelmä

Koska halusimme tutkia päiväkodin työntekijöiden kokemuksia, valitsimme tutkimustavaksi kvalitatiivisen eli laadullisen tutkimusmenetelmän. Lähtökohtana kvalitatiivisessa tutkimuksessa on todellisen elämän kuvaaminen. Laadullisessa tutkimuksessa kohdetta pyritään tutkimaan mahdollisimman kokonaisvaltaisesti. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2007, 157.) Teimme laadullisen tutkimuksen, koska jo pelkästään kielellisten vaikeuksien takia olisi ollut vaikea tehdä määrällistä eli kvantitatiivista tutkimusta. Laadullisessa tutkimuksessa keskitytään useimmiten hyvin pieneen määrään tapauksia ja niitä pyritään analysoimaan mahdollisimman perusteellisesti (Eskola & Suoranta 2003, 18). Koska tarkastelumme kohteena on vain yksi thaimaalainen päiväkoti, mielestämme oli sopivaa

tehdä laadullinen tutkimus. Kvantitatiiviseen tutkimukseen olisimme tarvinneet kontakteja muihinkin Thaimaan päiväkoteihin, jotta olisimme saaneet riittävän kattavan ja laajan aineiston. Tutkimuksessamme tuli näinkin pienellä aineistolla jo eteen kielelliset rajoitteet, koska englannintaito Thaimaassa ja etenkin Nong Phain kylässä ei ole riittävän hyvä. Haasteena oli myös oman kielitaitomme riittävyys, vaikka puhumme englantia erinomaisesti, se ei kuitenkaan ole äidinkielemme ja siksi se muodostui haasteeksi tutkimusta tehdessä.

Eskola ja Suoranta (2003, 65) näkevät, että laadullisessa tutkimuksessa on tavallaan aina kyse tapaustutkimuksesta. Siksi voimme sanoa, että opinnäytetyömme on tapaustutkimus. Tapaustutkimus voidaan määritellä empiiriseksi tutkimukseksi, jossa jotain nykyajassa tapahtuvaa ilmiötä tarkastellaan sen todellisessa elämäntilanteessa eli siinä ympäristössä, jossa ilmiö tapahtuu. Tapaustutkimukselle on ominaista pyrkimys selvittää, mikä ei entuudestaan ole tiedossa, mutta joka vaatii lisävalaisua. Tapaustutkimuksen päämääränä on lisätä ymmärrystä tutkittavasta tapauksesta ja olosuhteista. (Laine, Bamberg & Jokinen 2007, 10.) Koska tutkimuksemme liittyy ainoastaan yhteen tiettyyn päiväkotiin Thaimaassa, emme voi tehdä yleistyksiä koskien koko thaimaalaista varhaiskasvatusta. Sen vuoksi tutkimuksemme on tapaustutkimus Saeng Tham Kindergartenin toiminnasta. Tutkimuksemme päämääränä on lisätä ymmärrystä thaimaalaisesta varhaiskasvatuksesta juuri tämän tapauskuvauksen avulla.

Tutkimusaineiston keräsimme haastattelujen avulla sekä pitämällä kolmen kuukauden ajan havainnointipäiväkirjaa. Teemat eli haastattelun aihepiirit tutkimuksemme nousivat työskenneltyämme päiväkodissa kolmen kuukauden ajan. Teimme haastattelut kolmen kuukauden harjoittelujaksomme loppupuolella. Haastattelu on ainutlaatuinen tiedonkeruumenetelmä, sillä siinä ollaan suorassa kielellisessä vuorovaikutuksessa tutkittavan eli haastateltavan kanssa (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2009, 204). Valitsimme teemahaastattelumenetelmän, koska silloin päiväkodin työntekijöiden omat kokemukset ja näkemykset päiväkodissa tehtävästä työstä ja päiväkodin arjesta tulevat parhaiten esille.

Tutkimushaastattelumme teemoiksi nousivat seuraavat aihealueet:

1. Haastateltavien ammatillinen tausta
2. Thaimaalaisen päiväkodin ja erityisesti Saeng Tham Kindergartenin henkilökunta
3. Thaimaalainen päivähoitojärjestelmä (järjestelmä ja käytännöt)
4. Thaimaalainen päivähoito opetustoimintana
5. Thaimaalaisen päiväkodin ja erityisesti Saeng Tham Kindergartenin tekemä yhteistyö

Kysyimme haastateltavilta edellä mainituista teemoista, koska koimme tärkeäksi tiedon saamisen etenkin päiväkodin toiminnasta sekä arjesta. Ensimmäisenä teemana oli opettajien ammatilliset taustat. Henkilökunta nousi yhdeksi teemaksi, sillä thaimaalaisen päiväkotiarjen ymmärtämistä helpottaa mielestämme henkilökunnan roolin ja koulutustaustan selventäminen. Kolmas teema oli teemoista laajin, koska se käsitti lähes kaiken päiväkodin toiminnan. Neljänneksi teema-alueeksi valitsimme päivähoiton opetustoimintana, sillä sen avulla ymmärrämme thaimaalaista opetusta paremmin. Pidimme tärkeänä teemana myös yhteistyötä, sillä meillä ei ollut käsitystä päiväkodissa tehtävästä yhteistyöstä ja mielestämme se on tärkeä osa varhaiskasvatusta.

6.3 Kohderyhmä ja aineiston keruu

Tutkimuksemme kohderyhmäksi valitsimme päiväkodista 3 henkilöä. Haastateltavina olivat päiväkodin johtaja, päiväkodin pääopettaja sekä päiväkodin opettaja. Haastateltavat valitsimme sen mukaan, kenellä oli parhaiten tuntemusta ja kokemusta päiväkodista. Halusimme haastateltaviksi koulutettuja sekä runsaasti kokemusta omaavia henkilöitä, eikä esimerkiksi nuoria kouluttamattomia apuopettajia. Koimme tärkeänä, että haastateltavilla oli paljon kokemusta kyseisessä päiväkodissa työskentelystä, jotta saimme haastatteluista mahdollisimman paljon hyödyllistä tietoa. Kysyimme päiväkodin pääopettajalta neuvoa siitä, ketkä olisivat parhaat henkilöt haastateltaviksi. Näin päädyimme yhdessä valitse-

maan haastateltavat henkilöt. Työntekijähaastatteluiden etuna oli se, että saimme ensikäden tietoa päiväkodin arjesta ja toiminnasta suoraan asiantuntijoilta.

Haastattelut teimme työharjoittelumme loppupuolella joulukuussa 2007 kahden päivän aikana. Koimme, että haastattelut oli hyvä pitää vasta työharjoittelumme loppupuolella, sillä haastattelemamme henkilöt olivat meille siinä vaiheessa jo entuudestaan tuttuja ihmisiä ja siksi uskomme, että haastattelutilanne oli mahdollisimman luonnollinen ja rento. Kaikki haastattelut tapahtuivat päiväkodin henkilökunnan tiloissa ja ne kestivät keskimäärin puoli tuntia. Haastattelut tapahtuivat oppituntien aikana, joten paikalla olivat meidän lisäksi vain haastateltava ja tulkki. Teimme haastattelut englannin kielellä ja käytimme apunamme hyvin englantia puhuvaa naista. Koimme, että hän oli tilanteeseen sopiva tulkki, sillä hän ei itse työskennellyt päiväkodissa, joten koimme hänet ns. puolueettomaksi henkilöksi. Nong Phain kylässä ei olisi myöskään ollut toista yhtä hyvin ja sujuvasti englantia puhuvaa henkilöä. Haastattelut sujuivat mielestämme hyvin ja haastatteluympäristö oli rauhallinen. Thaimaalaisille on ominaista ujous sekä kasvojen menettämisen pelko. Täältä mielestämme vältyttiin haastattelutilanteessa. Haastattelijien alussa havaitsimme pientä jännitystä haastateltavissa, mutta jokainen haastateltava vapautui tilanteessa nopeasti.

Aloitimme havainnointipäiväkirjan kirjoittamisen ensimmäisellä työviikolla päiväkodissa syyskuussa 2007. Teimme merkintöjä havainnointipäiväkirjaan noin kymmenen viikon ajan. Kirjasimme havainnointipäiväkirjaan erilaisia havaintoja päiväkodin arjesta. Havainnointipäiväkirja antaa oman näkökulmamme päiväkodin tapahtumista ja arjesta. Omat havaintomme saattavat osin poiketa haastatteluissa saamastamme informaatiosta.

Aineistonkeruumenetelmämme haasteena voidaan nähdä kulttuuriset erot. Koska thaimaalaisessa kulttuurissa ei ole tapana käsitellä negatiivisia asioita tai tunteita julkisesti, emme voi olla täysin varmoja, vastasivatko haastateltavat kysymyksiimme täysin rehellisesti, vai vastasivatko he tavalla, jolla he olettivat meidän haluavan heidän vastata. Aineistonkeruumenetelmän haittana oli, että haastattelut olivat englanniksi. Haastattelussa meillä oli teemat ja teemojen mu-

kainen kysymysrunko valmiina englanniksi. Haastattelutilanteessa tulkki käänsi kysymykset haastateltaville thaiksi ja sen jälkeen kertoi meille englanniksi, mitä haastateltava oli kysymykseen vastannut. Tämänkaltaisessa tilanteessa on tietenkin vaarana, että tulkkina toimiva ihminen kääntää tai ymmärtää jotain väärin tai ei mainitse kaikki asioita, mitä me olemme kysyneet tai mitä haastateltava on meille vastannut. Koska kyseessä ovat thaimaalaisten kanssa tehdyt haastattelut, voi olla mahdollista, että jotkut haastatteluissa esiin tulleet asiat eivät ole sellaisia, joita päiväkotitoiminta haluaa kertoa meille ja siksi ne ovat jääneet meille kertomatta. Haastattelut tehtyämme olimme kuitenkin erittäin tyytyväisiä saamaamme aineistoon, vaikka se on melko suppea ja rajallinen olosuhteiden takia. Saimme monipuoliset ja kattavat vastaukset kaikilta haastateltavilta. Tämä saattoi suurelta osin johtua hyvästä ennakoivasta valmistautumisesta haastatteluihin sekä rauhallisesta ja kiireettömästä tilanteesta, jossa haastattelut tehtiin.

Tässä tutkimuksessa haastatteluaineisto kerättiin nauhoitettujen teemahaastattelujen avulla. Saimme kaikilta haastateltavilta suullisen luvan haastattelujen nauhoittamiseen. Haastattelun tukikysymyksinä käytimme valmiiksi laadittua kysymysrunkoa, joka oli jaettu teemoittain (ks. liite 1). Näin pystyimme ohjaamaan haastattelun kulkua tarvittaessa ja siten keräämään tarpeelliset taustatiedot raportointia varten.

6.4 Aineiston analyysi

Valitsimme aineiston analyysimenetelmäksi sisällön analyysin. Sisällönanalyysi on menettelytapa, jonka avulla voidaan analysoida dokumentteja, esimerkiksi haastatteluja systemaattisesti. Sisällön analyysillä pyritään saamaan tutkittavasta ilmiöstä kuvaus tiivistetyssä ja yleisessä muodossa. (Tuomi & Sarajärvi 2004, 105.) Teimme aineistostamme perusanalyysin, emme siis valinneet mitään tiettyä sisällönanalyysimenetelmää. Olemme nostaneet aineistosta esille haastateltavien yhteneviä ja eriäviä kommentteja ja peilanneet niitä havainnointipäiväkirjan havaintoihimme. Vertaamme aineistosta esiin tulevia asioita myös kirjallisuudesta ja tutkimuksista esiin nouseviin näkemyksiin.

Aloitimme aineiston analyysin nauhojen kuuntelemisella haastattelutilanteessa tehtyjen muistiinpanojen lukemisella. Aineiston purku suoritetaan yleensä litteroimalla eli puhtaaksikirjoittamalla. Litterointi on mahdollista tehdä koko haastattelumateriaalista tai vain valituista teema-alueista. (Hirsjärvi & Hurme 2009, 138.) Litteroimme haastattelut sanasta sanaan pian haastattelujen jälkeen. Käänsimme haastattelut suoraan nauhalta suomeksi. Haastavaa oli mahdollisimman tarkan suomennoksen tekeminen. Litteroinnin jälkeen meille tuli taukoa tutkimuksen teosta. Kun jatkoimme tutkimuksen tekoa, aloitimme työskentelyn lukemalla aineistoa useaan kertaan läpi. Aineiston analyysivaiheessa lajittelimme haastattelumateriaalin teemoittain (ks.liite 2) ja rakensimme näin lajitelluista haastattelumateriaalista tekstiä peilaamalla sitä suhteessa kirjallisuudesta ja tutkimuksista nouseviin näkökulmiin.

6.5 Opinnäytetyön raportointi

Raportoimme tutkimustulokset haastattelun pääteemoittain, joiden pohjalta aineiston analyysi toteutui (ks liitteet 1 & 2). Raportoimme erikseen jokaisen pääteeman ja nostamme pääteemoista esiin tärkeitä näkökulmia lihavoimalla ne. Tutkimustulokset nousevat haastattelu- ja havainnointipäiväkirjamateriaalista. Tulosten esittäminen seuraa haastattelujen pääteemoja. Tulokset ovat esitetty teemahaastattelun rungon mukaisessa järjestyksessä. Teemahaastattelurunko on työmme liitteenä (Liite 1). Olemme antaneet jokaiselle haastattelussa olleelle työntekijälle kirjaimen H ja oman luvun 1-3. Omat havaintopäiväkirjassamme esiin tulleet asiat olemme merkinneet ”Havainnointipäiväkirja 2007” lähdemerkinnällä.

7 TUTKIMUSTULOKSET

7.1 Haastateltavien ammatillinen tausta

Ensimmäinen pääteemamme oli haastateltavien ammatilliset taustatiedot. Koimme tärkeänä selvittää haastateltavien **koulutusta, asemaa päiväkodissa** sekä **työkokemusta alalta**, jotta ymmärrämme paremmin haastateltavien antamia kommentteja. Kaikki haastateltavat olivat thaimaalaisia päiväkodin työntekijöitä. Haastatteluun osallistui kolme naista. Alla olevaan taulukkoon on koottu haastateltavien ammatilliset taustatiedot

Haastateltava	Koulutus	Asema päiväkodissa	Työkokemus alalta
H1	Sairaanhoidaja	Päiväkodin johtaja toinen perustaja	yli 20 vuotta
H2	Opettaja, yliopistotason koulutus	Pääopettaja	yli 20 vuotta
H3	Opettaja, alempi opettajan koulutustutkinto	Luokanopettaja	20 vuotta

Kuvio 1. Opettajien ammatilliset taustatiedot

7.2 Thaimaalaisen päiväkodin ja erityisesti Saeng Tham Kindergartenin henkilökunta

Toinen pääteemamme on Saeng Tham Kindergartenin henkilökunta. Havainnoimme päivittäin Saeng Tham Kindergartenissa päiväkodin **opettajia** ja **muuta**

henkilökuntaa. Haastatteleamalla saimme arvokasta lisätietoa opettajien koulutuksesta sekä heidän opetuksestaan.

Päiväkodissa työskentelee 9 opettajaa sekä 9 apuopettajaa. Jokaisessa luokassa on kaksi opettajaa. Kaikilla opettajilla on lain ja opetusministeriön vaatima koulutus. Opettajilla tulee olla tutkintotodistus voidakseen opettaa päiväkodissa. Päiväkodissa työskentelee lisäksi 3 opettajaa hallinnon puolella ja tarvittaessa he tuuraavat luokanopettajia esimerkiksi sairastapauksissa. Päiväkodissa työskentelee myös 2 kokkia ja 3 siivojaa. (H2)

Suomen päivähoidon asetuksessa määritellään sosiaalihuollon ammatillisen henkilöstön kelpoisuusehdot. Päiväkodissa hoito- ja kasvatustehtävissä tulee olla vähintään yksi henkilö, jolla on ammatillinen kelpoisuus, enintään seitsemää kokopäivähoidossa olevaa kolme vuotta täyttäneitä lasta kohden tai yksi henkilö enintään 13 osapäivähoidossa olevaa kolme vuotta täyttäneitä lasta kohden. (Asetus lasten päivähoidosta 1973, 6§.)

Havaintojemme mukaan opettajien ja apuopettajien ammattitaidossa oli suuria eroja. Seurasimme opetusta päivittäin ja apuopettajat keskittyivät usein opetuksen sijaan kynsien lakkaamiseen ja hiusten harjaamiseen ja olivat hyvin välinpitämättömiä lapsia kohtaan. Apuopettajien tehtävänä oli avustaa opettajaa opetuksessa, pitää ryhmää kasassa ja auttaa oppilaita, jotka tarvitsisivat tukea tehtävissä ja opetuksen seuraamisessa. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Haastateltavilta saimme arvokasta tietoa siitä, miten he kokevat opettajan **työnsä merkityksen**. Mielestämme oli tärkeää selvittää miten opettajat kokevat työnsä ja kuinka motivoituneita he siihen ovat.

Koen työni helpoksi, mutta työtä on paljon. Pidän työstäni ja teen parhaani, että teen sen mahdollisimman hyvin. (H2)

Pidän työstäni erittäin paljon, nautin opettamisesta ja koen lapset hyvin läheisinä, koska olen tuntenut heidät pitkään. Paperitöitä on paljon ja niiden tekemiseen on varattu liian vähän aikaa. Paperityöt on kuitenkin tehtävä, koska valtio vaatii näin ja päiväkodissa vieraillee tarkastajia, joiden tehtävänä on kontrolloida virallisten papereiden

den olemassaoloa. Työskentelen kotona iltaisin, jotta saan kaikki työt tehtyä. Pidän työstäni paljon, vaikka palkka on erittäin huono. Jaksan innostua työstäni ja pidän sitä mielekkäänä, koska koen tekeväni töitä Jumalan jalanjäljissä. (H3)

Työn laatu ja mielekkyys on mielestäni paljon opettajasta kiinni. Heidän pitäisi itse perehtyä ajankohtaiseen tietoon ja tutkimukseen ja soveltaa sitä opetuksessaan, näin mielestäni myös työn mielekkyys kasvaisi. Tämä on kuitenkin vapaaehtoista ja siksi opettajat eivät sitä tee. (H1)

Havaintojemme mukaan pidemmän työkokemuksen omaavat opettajat olivat motivoituneempia opettamiseen kuin nuoret opettajat. Vanhemmat opettajat olivat sydämellisiä ja kiinnostuneita lapsista ja heidän oppimisestaan. Nuoret opettajat näyttivät vakavilta ja käyttivät opetuksessa tiukkaa kuria. Havaintojemme mukaan nuoremmat opettajat eivät vaikuttaneet erityisen motivoituneilta työhönsä. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Pääopettaja asui arkipäivät kanssamme, koska asui kaukana kylästä. Havaintojemme mukaan hän teki usein paperitöitä iltamyöhään ja aloitti työt aikaisin aamulla, joskus jopa ennen aamu kuutta. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Haastateltavat toivat esiin haastatteluissa **opettajien kehittämisen**. Jatkuva työssä kehittyminen parantaa opetuksen laatua ja voi mielestämme myös lisätä työmotivaatiota.

Koulun rehtori kannustaa ja tukee opettajia opiskeluun ja itsensä kehittämiseen, jotta lapset saisivat paremman tasoista opetusta. Opettajien motivaatio ei vain aina ole kovin korkealla ja siksi itsensä kehittämistä ei tapahdu opettajien taholta. Opettajien koulututtaminen kulkee käsi kädessä lasten ymmärtämisen kanssa. (H3)

Kolmen kuukauden työharjoittelumme aikana opettajille järjestettiin päiväkodin toimesta koulutuspäivä, jolloin päiväkotia oli suljettu. Emme itse osallistuneet koulutuspäivään, koska koulutus oli luonnollisesti thain kielellä eikä koulutuspäivää ollut mahdollista tulkata meille. Tiedustelimme päiväkodin pääopettajalta koulutuspäivän sisällöstä. Päivän aikana pääopettaja keskusteli opettajien

kanssa opetuksesta, opettajien työmotivaatiosta ja lisäksi opettajien kanssa käytiin läpi uusia opetussuuntauksia. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Opettajien tulisi nähdä vaivaa parantaakseen opetuksen tasoa. (H1)

Päiväkodin lomien aikaan järjestetään seminaarimuotoista ohjausta ja koulutusta opettajille. Tällöin ammattilainen tulee luennoimaan miten lapsia tulisi motivoida koulun käyntiin ja miten opetusta saataisiin mielenkiintoisemmaksi ja lapsilähtöisemmäksi. (H2)

Helsingin varhaiskasvatussuunnitelmassa todetaan, että varhaiskasvatuksen laatu varmistetaan jatkuvalla varhaiskasvatuksen henkilöstön ammatillisen osaamisen kehittämisellä. Ensisijaisesti Helsingissä laajennetaan ja syvennetään henkilöstön osaamista muuttuvien tarpeiden mukaan ja lisä- ja täydennyskoulutusta järjestetään suunnitelmallisesti. (Helsingin kaupunki 2007, 19.)

7.3 Thaimaalainen päivähoitojärjestelmä (järjestelmä ja käytännöt)

Kolmas pääteemamme on thaimaalainen päiväkotito. Thaimaassa on sekä valtion ylläpitämiä päiväkoteja että yksityisiä päiväkoteja. Tarkastelumme kohteena oleva Saeng Tham Kindergarten on yksityinen päiväkoti.

Thaimaassa on valtion ylläpitämiä päiväkoteja, mutta lapsilla ei ole subjektiivista oikeutta päivähoitoon. Kolmevuotiaille, eli luokkatasolla K1, päivähoito on maksullista. Luokkatasoilla K2 ja K3 eli 4 – 5-vuotiailla valtio tukee lasten päivähoitoa tietyllä summalla vuodessa. Valtio ei tue Saeng Tham Kindergartenin kaltaisia yksityisiä päiväkoteja. (H2)

Suomessa kaikilla lapsilla on subjektiivinen oikeus päivähoitoon. Lasten päivähoitoa voivat saada lapset, jotka eivät ole oppivelvollisuusikäisiä. (Laki lasten päivähoitosta 1973.)

Selvitimme haastatteluissa, miten **hakeminen** Saeng Tham Kindergarteniin tapahtuu. Koska Saeng Tham Kindergarten on yksityinen päiväkoti, täytyy perheiden käydä läpi hakuprosessi.

Kun lapselle haetaan paikkaa päiväkodista, hänen vanhempansa täyttävät hakemuksen. Lapsen vanhemmat tulevat koululle haastatteluun. Haastattelussa selvitetään tietoja lapsesta, lapsen erityispiirteistä, lapsen käyttäytymisestä ja vanhempien työtaustasta. Haastattelun tarkoituksena on selvittää tarvitseeko lapsi erityistä tukea. (H2)

Kun lapsi ja vanhemmat tulevat haastatteluun koululle käyvät he haastattelun jälkeen myös tutustumassa koulun tiloihin (Havainnointipäiväkirja 2007).

Yksityinen päivähoito on Thaimaassa maksullista. Vanhemmat maksavat **lukukausimaksuja** lapsen päivähoidosta. Lukukausia on thaimaalaisessa päiväkodissa kaksi vuodessa.

Lukukausimaksut vaihtelevat riippuen lapsen luokkatasosta. K1 tasolla lukukausi maksaa 3950 Bahtia eli noin 95 €, K2 ja K3 tasolla lukukausimaksu on 3680 Bahtia eli noin 89 €. Lukukausimaksu kattaa vain opetuksen ja ruoan. Kirjat, koulupuvut ja muut koulutarvikkeet joudutaan hankkimaan itse. (H1)

Joskus jotkut vanhemmat jättävät maksamatta koulumaksut ja niitä joudutaan perimään. (H1)

Lukukausimaksut tuntuivat mielestämme melko korkeilta, sillä Nong Phain kylä on köyhä ja elintaso siellä ei ole kovin korkea. Thaimaalainen opettaja tienaa keskimäärin 200 € kuukaudessa ja se on jo melko hyvä ansio. Nong Phain kylässä asuu paljon riisinviljelijöitä ja muita yrittäjiä, joiden ansiot saattavat olla kausiluontoisia. Vajaa 100 € puolivuositain on siis havaintojemme mukaan korkea summa maksaa lapsen päivähoidosta. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Suomessa päivähoitomaksut vaihtelevat kunnittain ja maksun suuruus riippuu päivähoidon kestosta eli onko lapsi kokopäivä- vai osapäivähoitossa sekä perheen tilanteesta, kuten vanhempien tuloista. Päivähoitomaksulla on tietty yläraja, mitä se ei ylitä, vaikka perheen tulot olisivatkin suuret. Helsingissä tämä yläraja on 233 € kuukaudessa. (Helsingin kaupunki 2008.)

Saeng Tham Kindergarten ei tue perheitä, joilla ei ole varaa koulu-
maksuihin, mutta 61 lasta käy päiväkotia kummivaroilla. (H1)

Saeng Tham Kindergarten tukee köyhien lasten päivähoitoa autta-
malla maksuissa. (H2)

Haastatteluissa ilmeni eriävää tietoa siitä, tukeeko päiväkotit köyhempiä perhei-
tä. H1 ja H2 kertoivat eri tavoin koulun roolista lukukausimaksujen tukemisessa.
Havaintojemme perusteella suomalaisilla kummivaroilla rahoitetaan lasten kou-
lunkäyntiä. Harjoittelujaksomme aikana päiväkodissa vieraili ryhmä suomalaisia,
joilla oli kummilapset päiväkodissa. Suomalaiset tulivat tapaamaan kummilapsia
osana Thaimaan vierailuaan. Suomalaiset vieraat viettivät päiväkodissa aikaa
lasten kanssa, joita he tukevat rahallisesti. Päiväkodissa järjestettiin juhhalounas
vieraiden kunniaksi. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Saeng Tham Kindergartenissa lapset ovat jaettu iän mukaan luokkatasoihin.
Luokkatasoja on kolme K1–K3. **Ryhmäkoot** ovat suurempia kuin Suomessa.

Päiväkodissa on yhteensä 295 lasta. Yhdellä luokalla saa olla enin-
tään 45 lasta ja heitä opettaa kaksi opettajaa. Lapset ovat jaettu
kolmeen eri luokkatasoon K1–K3 ikänsä mukaan. (H2)

Suomessa on laissa säädetty päiväkodissa hoidettavien lasten määrästä sekä
hoito- ja kasvatustehtävään osallistuvasta henkilökunnasta erillisellä asetuksella
(Laki lasten päivähoitosta 1973, 5§). Päivähoitoasetuksen mukaan päiväkodis-
sa tulee olla vähintään yksi henkilö enintään seitsemää kokopäivähoidossa ole-
vaa kolme vuotta täyttänyttä lasta kohden. Henkilöllä tulee olla sosiaalihuollon
ammattillisen henkilöstön kelpoisuusehdoista annetussa asetuksessa säädetty
ammattillinen kelpoisuus tehtävään. (Asetus lasten päivähoitosta 1973, 6§.)

Havaintojemme mukaan Saeng Tham Kindergartenin ryhmäkoot ovat liian suu-
ria. Opettajat eivät juuri pystyneet huomioimaan yksittäisiä lapsia, vaan kaikkia
kohdeltiin isona laumana, jotka tekivät koko ajan yhtenäistä toimintaa. Kaikki
opettajat eivät edes vaivautuneet ohjaamaan lapsia, vaan lapsille oli annettu
jokin tehtävä ja ne tekivät sitä itsenäisesti omalla paikalla istuen. Erikoista oli
mielestämme se, että osa kolmivuotiaista lapsistakin malttoi istua pitkiä aikoja

paikallaan ja tehdä tehtäviä. Toisaalta havaitsimme, että opettajilla oli tiukka kuri ja siksi uskomme, että lapset olivat niin tottelevaisia. Havaintojemme mukaan ryhmäkokojen suuruuden vuoksi moni lapsi jäi taka-alalle ja putosi yhteisessä opetustilanteessa ”kärryiltä”, koska opettajilla ei ollut aikaa tai tarvetta huomioida lasta. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Kuva 4. Oppitunti päiväkodissa

Thaimaalaisessa päiväkodissa **opiskellaan** eri oppiaineita päivittäin. Suomalaisille tämä voi tuntua vieraalta, sillä suomalaisessa päiväkodissa ei ole peruskoulun kaltaista opetusta päiväkotikäisillä lapsilla.

Päiväkodissa opiskeltavia aineita ovat muun muassa matematiikka, thain kieli, englanti ja terveystieto. Yksi opetustunti kestää yhden tunnin kerrallaan ja niitä on kaksi päivässä. Lapset ovat niin nuoria, etteivät jaksaisi eivätkä pystyisi opiskelemaan pidempää aikaa päivässä. Loppuaika päivästä käytetään erilaisiin aktiviteetteihin, kuten leikkiin, lauluun ja taideaineisiin, kuten käsityöhön ja piirustukseen. (H3)

Havaintojemme mukaan lapset jaksoivat oppitunteja vaihtelevalla menestyksellä. Osa lapsista puoliaksi nukkui kirjojen päällä, koska he olivat silminnähden uupuneita, ja osa jaksoi olla kaikkien oppituntien ajan virkeinä ja seurata opettajaa. Havaintojemme mukaan lapsilla oli keskittymisvaikeuksia, sillä tunnin kestävä opetus on mielestämme 3–6-vuotiaille liian raskasta. Leikkiä emme havainneet tapahtuvan päiväkodin luokkatiloissa. Lapset leikkivät päivän päät-

teeksi päiväkodin pihalla ennen kuin vanhemmat hakivat lapset kotiin. Luokissa tosin piirrettiin tai tehtiin erilaisia käsitöitä, kuten helmiaskarteluja. Luokissa toimintaa ei opetustuntien lisäksi juurikaan ohjattu, vaan lapset tekivät omatoimisesti asioita ja opettajat toimivat lähinnä valvojina luokan edessä. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Suomalaisen päivähoitolain mukaan päivähoidon tavoitteena on tukea lasten koteja näiden kasvatustehtävässä ja päivähoidon tulee omalta osaltaan tarjota lapselle jatkuvat, turvalliset ja lämpimät ihmissuhteet. Päivähoidon tulee tarjota myös lapsen kehitystä monipuolisesti tukevaa toimintaa sekä lapsen lähtökohdat huomioon ottaen suotuisa kasvuympäristö. Lapsen iän ja omien yksilöllisten tarpeiden mukaisesti päivähoidon tulee edistää lapsen fyysistä, sosiaalista, ja tunne-elämän kehitystä sekä tukea lapsen esteettistä, älyllistä ja eettistä ja uskonnollista kasvatusta. (Laki lasten päivähoidosta 1973, 2 a§.)

Emme havainneet päiväkodissa lainkaan suomalaiselle päiväkodille tyypillisiä laululeikkejä. Opetimme työharjoittelussamme kaikille päiväkodin lapsille englantia ja käytimme opetuksessamme CD-levyä, jossa oli viidakkoaiheinen laulu ja keksimme itse lauluun leikkisät liikkeet. Opetimme lapsille laulussa esiin tulevia sanoja laululeikin avulla. Havaitsimme, että lapset nauttivat toiminnasta suuresti. Opettajat olivat aluksi hieman ihmeissään toiminnastamme, mutta pian opettajat olivat myös innoissaan huomattessaan että lapset oppivat englanninkielisiä sanoja samalla, kuin he nauttivat toiminnasta leikkien. Havaintojemme mukaan tämänkaltaisen toiminta oli päiväkodin opettajille vierasta. Myös oppilaiden vanhemmat tulivat kiittämään meitä erilaisesta ja hauskaasta toiminnasta, jota lapsille järjestimme opetuksen yhteydessä. Harjoittelun lopussa saimme päiväkodin pääopettajalta paljon kiitosta opetustyylistämme. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Kaikille päiväkodin lapsille järjestetään kokeita kaksi kertaa vuodessa aina lukukauden loppuessa. Lapset saavat kokeista pisteitä, mutta emme ota kokeita kovin vakavasti, koska lapsille ei haluta aiheuttaa turhaa stressiä. Koetilanteessa on lapsia, jotka eivät osaa vastauksia. Saatan auttaa heitä, sillä en halua, että lapset kokisivat epäonnistumisen tunteita niin varhaisessa iässä. (H3)

Havainnointiemme mukaan päiväkodissa järjestettävä koeviikko oli kuin mikä tahansa muukin viikko. Emme havainneet lapsissa normaalista poikkeavaa käytöstä. Toisaalta emme myöskään ymmärtäneet thainkieltä, joten emme tiedä, mitä lapset keskenään juttelivat. Ajatuksena päiväkotikäisten koeviikot tuntuivat mielestämme melko hurjilta. Toisaalta taas tämänkaltaiseen päiväkotimaailmaan lapset kasvatetaan Thaimaassa, joten lasten tai heidän vanhempien mielestä koeviikoissa ei välttämättä ole mitään erikoista, koska niihin on thaimaalaisessa kulttuurissa totuttu. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Suomessa päiväkodin ohjelma määräytyy varhaiskasvatussuunnitelman mukaan. Stakes on julkaissut vuonna 2005 Varhaiskasvatuksen perusteet -oppaan, joka on tarkoitettu valtakunnalliseksi varhaiskasvatuksen ohjauksen välineeksi. Lisäksi kunnilla ja kuntien päiväkodeilla on omat varhaiskasvatussuunnitelmat, jotka antavat suuntaa toiminnalle. (Stakes 2005, 7.) Thaimaalaisessa päiväkodissa käytetään opetuksen apuna **opetussuunnitelmaa**.

Päiväkodillamme on olemassa opetussuunnitelma ja se on jokaiselle luokkatasolle K1-K3 oma eli ikätason mukainen. Saeng Tham Kindergartenilla ei ole lapsikohtaista suunnitelmaa. (H2)

Havaintojemme mukaan thaimaalaisen päiväkodin arki on yhtä lailla suunnitelmallista, kuin suomalaisen päiväkodin arkikin. Erotuksena on vain havaintojemme mukaan arjen erilaisuus. Thaimaalaisen päiväkodin arkirytmii ja päivän ohjelma eroavat täysin suomalaisen päiväkodin normaalista arjesta. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Kaikki lapset eivät opi asioita yhtä nopeasti ja vaarana onkin, että lapsi ei pysy opetuksen tahdissa mukana. Lapsella saattaa olla **erityisen tuen tarve** pärjätäkseen sosiaalisesti ja taidollisesti päiväkodin arjessa.

Jos lapsella ilmenee tarvetta erityiseen tukeen esimerkiksi alkuhaastattelussa, päiväkotii ei pysty tukemaan lasta erityisemmin. Lapsen oppiminen päiväkodissa on kiinni lapsesta itsestään. Se on lapsikohtaista ja riippuu paljon lapsen omista kyvyistä oppia.(H2)

Jos lapsi tarvitsee erityistä tukea, käyn ohjaamassa häntä useammin kuin muita, yritän selventää lapselle asioita. Joskus annan lisätunteja lukemisen opettamisessa lapsille, joilla on vaikeuksia oppia lukemaan. Muuten emme anna päiväkodissa tukiopetusta, vaikka lapsella saattaisi olla erityisen tuen tarve siihen. (H3)

Jos lapsella ilmenee ongelmia päiväkodissa esim. oppimisvaikeuksia tai käytöshäiriöitä opettajat tekevät kotikäynnin lapsen kotiin. Siellä keskustellaan lapsen ongelmista ja yritetään löytää niihin jokinlainen ratkaisu. (H1)

Helsingin päivähoidossa erityistä tukea järjestetään, jolloin noudatetaan seuraavia periaatteita. Tuki järjestetään lapsen omalla päivähoitoalueella oman ikätovereidensa kanssa. Lapsi on oikeutettu erityisryhmään, kun erityisen tuen tarve on huomattava. Vanhemmat osallistuvat lapsen kuntoutussuunnitelmaan. Lapsen tuen tarve arvioidaan yksilöllisesti ja järjestetään tarvittavat tukitoimet ja yhteistyö neuvolan, lastensuojelun ja muiden yhteistyökumppaneiden kanssa. (Helsingin kaupunki 2007, 18.)

Havaintojemme mukaan päiväkodissa olisi ollut ainakin muutama erityistä tukea tarvitseva lapsi. Heihin ei kiinnitetty suurempaa huomiota opetustilanteissa. Oppilas saattoi aiheuttaa paljonkin häiriötä luokassa opetustilanteessa tai esimerkiksi meidän pitämällä englannin laululeikkitunnilla, eikä kukaan kiinnittänyt lapsen suurempaa huomiota. Muut lapset todennäköisesti olivat jo tottuneet yhden lapsen poikkeavaan käytökseen ja eivät huomioineet häiriköivää lasta. Myöskään opettajat eivät reagoineet suuremmin lapsen häiriökäyttäytymiseen. Yhden kerran lapsi piti niin suurta melua, että opettaja vei hänet pois luokkatalasta, missä vedimme laululeikkejä. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Saeng Tham Kindergarten on kristillinen päiväkotikoti, jonka toiminnassa painotetaan kristillisiä **arvoja**. Kristilliset arvot näkyvät päiväkodin arjessa eri tavoin.

Päiväkotimme tavoitteena on tavoittaa ei-kristittyjä ihmisiä toiminnallamme. Ei-kristittyjä lapsia ja heidän vanhempiaan ohjataan kristillisyyteen. Kaikki opettajamme eivät kuitenkaan ole kristittyjä ja ohjaamme heitä kristillisyyteen, jotta heillä olisi tietämystä opettaa lapsia. Lapsia ohjataan kunnioittamaan vanhempia ihmisiä. Kunnioitamme myös kuningasta, se on vahva osa päiväkodin arvoja. (H2)

Arvomme ovat kristilliset, pyrimme kertomaan eteenpäin Jumalan sanaa. Haluamme opettaa lapset kristillisyyteen. Tärkeä päiväkotimme arvo on myös kuninkaan kunnioitus. (H1)

Toiminnassamme pidän tärkeimpänä kristillisiä arvoja. Ohjaan lapsia kristillisyyteen ja opetan heille Jumalan sanaa. (H3)

Havaintojemme mukaan kristillisuus näkyi vahvasti päiväkodin arjessa ja toiminnassa. Päiväkodin seinillä on kristillisiä julisteita ja kuvia. Joka päivä lapset lukevat ruokarukouksen lounaan yhteydessä. Lapsille opetetaan uskontoa tunneilla ja opettajat puhuvat heille Jumalasta. Päiväkodin pihalla kokoontui välillä arki-iltaisin joukko vanhempia lapsineen laulamaan kristillisiä lauluja. Havaitsimme sen, että riippumatta lapsen tai vanhempien uskontokunnasta, kaikki päiväkodin lapset vanhempineen kunnioittavat kristillisiä arvoja. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Havaitsimme myös, että kuninkaan kunnioitus näkyy thaimaalaisen päiväkodin arjessa, yhtälailla kun se näkyy myös yleisesti thaimaalaisessa kulttuurissa. Joka aamu päiväkodin pihalla on ”aamunavaus”, missä lauletaan kuninkaan laulu. Päiväkodin työntekijät pukevut töihin päällensä joka maanantai keltaisen kuninkaan paidan kunnioittaakseen kuningasta, joka on syntynyt maanantaipäivänä. Paidassa on kuninkaan vaakuna ja usein myös teksti ”rakastamme kuningasta”. Myös me pidimme maanantaisin kyseistä paitaa töissä päällämme kunnioittaaksemme thaimaalaista kulttuuria. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Kuva 5. Päiväkodin lapset aamunavauksessa

Suomalaisessa päivähoitolaissa sanotaan, että päiväkodin tulisi tukea lapsen uskonnollista kasvatusta. Uskonnollisessa kasvatuksessa tulee lain mukaan kunnioittaa lapsen vanhempien tai holhoojan vakaumusta. (Päivähoitolaki 1973, 2 a§.)

Suomalaista päiväkotitoimintaa ohjaa päivähoitolaki (1973). Myös thaimaalaisen päiväkodin toimintaan vaikuttavat erilaiset **lait**.

Mielestäni thaimaalaisen päiväkodin toimintaa ohjaavia lakeja tulisi kehittää siten, että niissä määriteltäisiin tarkemmin opetuksen sisältöä. Sitten päiväkotien olisi pakko kehittää toimintaansa lakien mukaiseksi. (H1)

Päiväkodin opettajien koulutuksesta ja koulutuksen ajan tasalla pitämisestä on määrätty laissa. Thaimaan opetusministeriö järjestää opettajille kolme kertaa vuodessa koulutuspäiviä, joihin on pakko osallistua. (H2)

Thaimaan laissa on määrätty, ettei päiväkodin päivä saa sisältää pelkästään opiskelua, vaan päivään täytyy kuulua myös leikkiä ja hauskanpitoa. Thaimaan lakien mukaan lapsen täytyy osata lukea 7-vuotiaana, joten yritämme panostaa siihen toiminnassamme. (H3)

Emme ole nähneet mitään dokumentteja, mistä ilmenisi Thaimaan päivähoitoa tai koulutoimea ohjaavia lakeja. Havaintojemme mukaan Suomen päiväkotijär-

jestelmän toimintaa ohjaavat kuitenkin tiukemmat lait, kuin Thaimaan päiväkotijärjestelmää. (Havainnointipäiväkirja 2007).

7.4 Thaimaalainen päivähoito opetustoimintana

Thaimaan päivähoito pohjautuu pääosin opetustoiminnalle. Päiväkodin arjessa näkyy vahvasti koulumaisuus. Koulumaisen päivähoidon juuret pohjautuvat vahvasti Thaimaassa vallitsevaan behavioristiseen opetustyyliin. Halusimme selvittää haastattelujen kautta, mitä **hyviä puolia** haastateltavat näkevät **päiväkodin koulumaisessa opetuksessa**.

Mielestäni on hyvä, että päiväkotijärjestelmämme on koulumainen, koska tarkoituksenamme on valmistaa lapset koulunkäyntiin. Paine päiväkodin koulumaisuuteen tulee vahvasti vanhempien puolelta. Tavoitteena tulisi olla tasapaino koulumaisuuden ja leikin välillä. (H2)

Positiivisena puolena thaimaalaisessa opetuksessa on se, että lapset tulevat kouluun oppimaan ja he ovat todella iloisia. (H3)

Havaitsimme jo heti harjoittelumme alusta alkaen, että päiväkodissa painotetaan koulumaisuutta ja opetusta. Koulumaisuuden positiivisena puolena voimme havaintojemme perusteella sanoa, että päiväkotijärjestelmä valmistaa lapsen erittäin hyvin koulua varten. Työskentelimme harjoittelun aikana myös ala-asteella ja siellä havaitsimme oppilaiden olevan hyväkäytöksisiä, kurinalaisia sekä motivoituneita opiskeluun. Päiväkodin arki on rutinoitunutta ja pohjautuu lukujärjestyksiin. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Helsingin kaupungin varhaiskasvatussuunnitelman mukaan päiväkotiopetuksen tavoitteena on edistää lapsen oppimaan oppimista ja kehittää lasten ongelmanratkaisukykyä. Päiväkotiopetuksessa rakennetaan elinikäisen oppimisen valmiuksia. (Helsingin kaupunki 2007, 11.)

Päiväkotijärjestelmän muutokset ovat luonnollisia, kuin yhteiskunta kehittyi. Thaimaassa koulujärjestelmä on muuttunut vuosien varrella.

Opettajan työ on muuttunut paljon siitä, mitä se oli, kun aloitin työt lähes kaksikymmentä vuotta sitten. Säännöllisin väliajoin otetaan käyttöön uusia opetusmetodeja. Opetusmenetelmät saattavat muuttua jopa vuosittain. (H3)

Haastatteluissa selvitimme haastateltavien näkemykset kehitystarpeista. Päiväkotijärjestelmässä ja opetuksessa ilmenee haastateltavien mukaan suuria **kehitystarpeita**.

Mielestäni päiväkodin tärkeimpänä tavoitteena on ohjata lasta itsenäisyyteen. Uskon kuitenkin, että thaimaalaisessa opetustyyliässä on paljon parannettavaa. Tämän hetkellä opetustyyliillä lapset eivät sisäistä opetettavia asioita. (H2)

Havaintojemme mukaan thaimaalainen opetustyyli on suurilta osin vain opettajan perässä toistamista. Lapset toistavat konemaisesti opettajan sanomia asioita ja sivusta seuraajina, meistä tuntui, ettei lapsille jäänyt opetuksesta mitään mieleen. Havaitimme, että päiväkodissa pärjäsivät parhaiten jo valmiiksi lahjakkaat lapset, jotka pysyivät opetuksessa mukana. Havaitimme myös, että muut lapset toistivat vain perässä ymmärtämättä sisältöä. Moni lapsi näytti pudonneen opetuksesta "kärkyiltä". (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Jos minulla olisi mahdollisuus kehittää opetusta, haluaisin opetukseen lisää havaintomateriaalia, kuten videoita. Sitä kautta lapset oppisivat helpommin ja opetus olisi mielekkäämpää ja monipuolisempaa kuin vain tavallinen opettaminen. (H3)

Emme havainneet päiväkodissa virikkeitä tuovia asioita lapsille, kuten leluja tai pelejä. Kasvatusympäristö oli melko yksinkertainen ja karu. Päiväkodissa ei käytetty mitään havainnointimateriaaleja opetuksessa. Meidän englannin opetuksessa käyttämämme cd oli täysin uudenlainen tapa opettaa lapsia ja havaintojemme mukaan se hämmästyttikin aluksi opettajia. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

7.5 Thaimaalaisen päiväkodin ja erityisesti Saeng Tham Kindergartenin tekemä yhteistyö

Viimeinen teemamme on Saeng Tham Kindergartenin päiväkodissa toteutettava yhteistyö. Haastatteluiden ja havainnointiemme avulla saimme tietoa päiväkodin **yhteistyökumppaneista**.

Päiväkoti ei tee yhteistyötä muiden päiväkotien kanssa, koska Saeng Tham Kindergarten on yksityinen päiväkotikoti. Päiväkoti toimii yhteistyössä Nong Phain kunnan kanssa. (H2)

Helsingin varhaiskasvatussuunnitelmassa päivähoito ja varhaiskasvatus perustuvat yhteiskunnallisiin linjauksiin, lakeihin ja asetuksiin. Helsingin päivähoitopalvelut järjestetään kaupungin strategioiden ja tavoitteiden mukaisesti. Helsingin kaupunki tekee yhteistyötä perhetyön, lastensuojelun ja lasten neuvoloiden kanssa. (Helsingin kaupunki 2007, 6.)

Lapset osallistuvat kunnan alueella sijaitsevien temppelien kunnossa pitoon mm. keräämällä roskia temppelialueelta. Näin kunta säästää kustannuksissa. (H2)

Havaitsimme lapsien poimivan rikkaruohoja koulun ympäristöstä matematiikan tunnin jälkeen. Opettaja tuli tarkastamaan lasten työn jäljen, ja kukaan ei lopettanut poimimista kunnes opettaja antoi siihen luvan. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Saeng Thamin Kindergartenissa toteutettiin **kodin ja päiväkodin** välistä **yhteistyötä**. Yhteistyön merkitys korostui haastatteluissa. Yhteistyö toteutui hyvin eri tavalla, mihin olemme tottuneet Suomen päivähoidossa.

Yhteistyö koulun ja kodin välillä tapahtuu kolmella tavalla. Yleisimpänä tapana on jakaa vanhemmille kirjeitä missä tiedotetaan ajankohtaisista tapahtumista ja lasta koskevista asioista. Päiväkoti järjestää vanhempainillan 5 kertaa vuodessa. Henkilökohtaisia tapaamisia ei järjestetä. Kolmantena yhteistyötapaana on ”meeting with the community”, jolla tarkoitetaan tapaamisia koulun ulkopuolella esimerkiksi erilaisissa tapahtumissa. (H2)

Vanhemmat ovat avoimia ja puhuvat helposti esimerkiksi lapsen kanssa esiintyvistä ongelmista tai ongelmista kotona. Mielestäni opettajien ja vanhempien välillä ei ole kiertelyä, vaan rehellinen yhteisymmärrys. (H3)

Kasvatuskumppanuus Helsingin varhaiskasvatussuunnitelman mukaan merkitsee hyvää yhteistyötä ja yhteyttä vanhempien, päiväkodin kasvatushenkilöstön sekä lasten välillä. Yhteistyö vaatii henkilöstöltä monipuolista osaamista, vuorovaikutustaitoja ja ammatillista osaamista, jotta vanhempia osataan kuulla ja heidän näkemyksiään ymmärtää. Yhdessä luotu näkemys lapsen varhaiskasvatuksesta kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. (Helsingin kaupunki 2007, 15.)

Helsingin varhaiskasvatussuunnitelmassa määritellään, että lapsen varhaiskasvatussuunnitelma toteutuu vuorovaikutuksellisenä prosessina koko päiväkotihoidon ajan (Helsingin kaupunki 2007, 16).

Kaikkien opettajien tulisi olla kiinnostuneita kaikista lapsista, eikä vain oman luokan lapsista. Näin kommunikointi vanhempien välillä olisi paljon helpompaa. Vanhempien kysyessä lapsen kuulumisia, opettaja osaisi kertoa jotain lapsen päivästä, vaikka lapsi ei olisi tämän luokalla. (H1)

Jos lapsen vanhempi hakee ja tuo lapsen päiväkotiin, niin silloin voidaan vaihtaa lapsen kuulumisia. Jos opettaja tapaa vanhemmat esim. markkinoilla, saatetaan lapsen tilanne ja mahdolliset ongelmat ottaa puheeksi. Vanhemmat lähestyvät usein itse opettajia ja keskustelevat avoimesti lapsen asioista. (H3)

Havaitsimme, että lasten haku päiväkodista toistuu saman kaavan mukaisesti päivittäin, samoin kuin suomalaisessa päiväkodissa. Vanhemmat hakevat lapsensa iltapäivällä noin kello 15–16 välillä. Päiväkodin piha on täynnä lapsia ja yhdellä hoitajalla on mikrofoni kädessään, johon hän kuuluttaa haettavan lapsen nimen. Hoitajat ja vanhemmat tervehtivät, mutta emme havainneet keskustelua. Lapsi juoksee nopeasti vanhemman luokse ja he poistuvat. Päivän kulusta emme havainneet koskaan keskustelua. Lapsia on satoja, joten mielestämme on myös mahdotonta muistaa yksittäisen lapsen päiväntulkua. Havaitsimme, että monet vanhemmat ja lapset jäivät koulun porttien ulkopuolelle vaihtamaan kuu-

lumisia, ennen kuin lapsi ja vanhempi hyppäävät mopon selkään ja ajavat pois. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

Pienessä kylässä kaikki tuntevat toisensa ja huomasimme, että hoitajat, opettajat ja lasten vanhemmat viettävät myös vapaa-aikaa yhdessä. Havaintojemme mukaan thaimaalaisen kulttuurin yhteisöllisyys näkyy hyvin esimerkiksi viikonloppuisin toreilla ja kylän tapahtumissa. Uskomme, että lasten asioita käsitellään vapaa-aikanakin. (Havainnointipäiväkirja 2007.)

8 POHDINTA JA JOHTOPÄÄTÖKSET

8.1 Tutkimustulosten tarkastelua

Ensimmäisenä tutkimuskysymyksenämme oli hahmottaa, millaisina varhaiskasvatuksen käytännöt näyttäytyivät Saeng Tham Kindergartenin päiväkodissa. Tarkastellessamme tutkimustuloksia, olemme saaneet kattavan kuvan thaimaalaisen varhaiskasvatuksen käytännöistä. Haastatteluista saamamme tieto ja omat havaintomme kolmen kuukauden ajalta ovat auttaneet meitä ymmärtämään thaimaalaisen varhaiskasvatuksen erityispiirteitä. Koemme tarpeelliseksi nostaa esiin muutamia thaimaalaista varhaiskasvatusta ohjaavia tekijöitä.

Suomalaisen ja thaimaalaisen päiväkodin varhaiskasvatusta määrittelevät lait. Tutkimustulostemme mukaan Thaimaassa päivähoitoa ohjaavat lait eivät ole läheskään niin laajoja ja yksityiskohtaisesti määriteltyjä kuin Suomessa. Yhden haastateltavan mukaan Thaimaan päivähoitoa koskevien lakien tulisi määritellä tarkemmin päiväkodissa annettavan opetuksen sisältöä. Meitä hämmästyttikin se, että Thaimaan päivähoitoa ohjaavat lait keskittyvät enemmän opettajien koulutukseen kuin varhaiskasvatustyön sisältöön. Mielestämme laeissa tulisi kiinnittää enemmän huomiota annettuun opetukseen, jotta opetuksen laatu paranisi.

Saeng Tham Kindergarten eroaa haastateltavilta saatujen kommenttien mukaan valtion päiväkodeista, koska se on maksullinen. Tutkimustulostemme mukaan thaimaalaisessa päiväkodissa ryhmäkoot ovat suuria ja opettajien määrä suhteessa lapsiin on vähäinen. Hämmästelimme henkilökunnan vähyyttä, sillä mielestämme pieniä lapsia tulisi olla ohjaamassa suurempi määrä opettajia.

Tutkimuksessamme ilmeni, että ei-kristillisiä lapsia ja heidän perheitään ohjataan kristillisyyteen. Olimme ihmeissämme siitä, kuinka päiväkotivoi tehdä ”käännöstyötä” kristinuskoon, vaikka perheet edustivat toista uskontokuntaa. Meidän mielestämme päiväkodin tulisi pysyä uskonnollisesti neutraalina kasvattajana, vaikka päiväkodin arvot ja juuret ovat kristillisyydessä. Suomen päivähoitolaissa määritellään, että lapsen ja hänen perheensä uskoa tulisi tukea ja kunnioittaa.

Toisessa tutkimuskysymyksessämme pohdimme millainen merkitys päiväkodin toteuttamassa varhaiskasvatuksessa on kasvuympäristöllä, viriketoiminnalla ja hoidolla, kasvatuksella sekä opetuksella. Tutkimuksessamme ilmenee, että päiväkodissa ei pidetä niin tärkeänä kasvatusympäristöä eikä perushoitoa. Tutkimuksessamme ilmenneiden havaintojemme perusteella kasvatusympäristö Saeng Tham Kindergartenissa on melko yksinkertainen ja karu. Päiväkodissa lapsia kasvatetaan thaimaalaisesta kulttuuriperintöstä kunnioittaen. Thaimaalainen kasvatustapa päiväkodissa oli meille ajoittain vierasta ja se tuntui osittain kylmältä ja täysin erilaiselta, mihin olemme Suomessa totuneet. Meidän on kuitenkin muistettava, että edustamme eri kulttuuria kuin thaimaalaiset ja se mikä on heille normaalia kasvatusta, saattaa meille länsimaalaisille vaikuttaa erikoiselta ja vieraalta. Emme siis voi sanoa, että thaimaalainen kasvatustapa olisi vääränlaista, vaan se on vaan erilaista kuin Suomessa. Tuloksemme osoittavat, että kyseisessä päiväkodissa pääpaino on opetuksella ja viriketoiminnalla. Haastatteluisissa ilmeni, että opetuksen ja leikin välillä on tasapaino. Tutkimuksemme osoittaa siis, että päiväkodissa halutaan panostaa viriketoimintaan eikä pelkästään koulumaiseen opetukseen.

Kuva 6. Lasten leikkejä päiväkodin pihalla

Yksi haastateltavista nosti esiin päiväkodin opetuksessa käytettävien havaintomateriaalien vähyyden. Esimerkiksi videot opetuksessa toisivat lisää monipuolisuutta ja virikkeitä opetukseen. Mielestämme viriketoiminnassa, kuten leikissä olisi Saeng Tham Kindergartenissa paljon kehitettävää. Viriketoiminnan tulisi mielestämme olla ohjattua ja enemmän lapsia aktivoivaa. Tutkimuksessamme ilmeni havaintojemme perusteella, että viriketoiminta on melko yksipuolista ja sitä ei juurikaan ohjata. Leikki oli vapaata ”temmeltämistä” päiväkodin pihalla, jossa ei ole paljon virikkeitä lapsille. Mieleemme heräsi kysymys, onko viriketoiminta sitä, että lapset piirtävät hiljaa luokassa kun opettaja puuhastelee omiaan?

Kolmas tutkimuskysymyksemme oli, onko varhaiskasvatus Saeng Tham Kindergartenissa hoitoa, kasvatusta ja/ vai opetusta. Useissa haastateltavien kommentteissa nousi esiin päiväkodin koulumaisuus. Haastateltavien mukaan päiväkodin koulumaisuutta pidetään pääasiassa positiivisena asiana, mutta haastatteluissa tuli ilmi, että lapset eivät sisäistä asioita nykyisillä opetusmenetelmillä. Tutkimustulostemme mukaan päiväkodissa tulisi pyrkiä tasapainoon koulumaisen opetuksen ja leikin välillä.

Olimme aluksi järkyttyneitä päiväkodissa järjestetyistä koeviikoista sekä päiväkodissa käytettävistä opetusmenetelmistä. Toisaalta tutkimuksessamme ilmeni, että opettajat eivät ota koeviikkoja liian vakavasti ja tarvittaessa myös auttavat lapsia koetilanteissa. Mielestämme on positiivista, että haastateltavat tiedostavat päiväkodin opetuksessa ilmenevät epäkohdat ja kaipaisivat muutosta niihin.

Thaimaassa käytettävien opetusmenetelmien juuret ovat syvällä thaimaalaisessa kulttuurissa ja siksi niitä on vaikea lähteä muuttamaan tai edes kehittämään. Haastatteluissa ilmeni, että lapsia ohjataan itsenäisyyteen ja heitä valmistetaan koulunkäyntiin. Meitä ihmetytti perushoidon puuttuminen päiväkodin arjesta. Tutkimustulostemme mukaan päiväkodin koulumaisuus ja henkilökunnan vähyys suhteessa lapsiin poissulkee hoidon ja huolenpidon arjesta. Kokemuksiemme mukaan lapset tuossa iässä tarvitsevat vielä aikuisen läheisyyttä, huomiota ja vuorovaikutusta.

8.2 Kehittämishaasteet ja jatkotutkimukset

Tutkimuksestamme nousi esille paljon asioita, mitä mielestämme thaimaalaisessa päiväkodissa voisi kehittää. Esimerkiksi ohjattua viriketoimintaa voitaisiin mielestämme kehittää. Uusia opetusmenetelmiä olisi myös hyvä ottaa käyttöön perinteisen mallista oppimisen rinnalle. On kuitenkin mielestämme haastavaa ehdottaa isoja kehittämishaasteita, koska aikamme Thaimaassa oli melko lyhyt. Koemme saaneemme vain pintaraapaisun thaimaalaisen päiväkodin arjesta ja thaimaalaisesta kulttuurista ja siksi on haastavaa pohtia kehittämistarpeita thaimaalaiselle päiväkodille. Emme koe, että suomalaisen opiskelijan roolissa voimme antaa suurempia kehittämissuhteita, koska thaimaalainen kulttuuri eroaa täysin omastamme ja heidän tapansa ja metodinsa ovat ominaisia heidän kulttuurilleen.

Olemme pohtineet jatkotutkimusaiheita ja koemme, että voimme antaa vinkkejä esimerkiksi seuraaville Diakonia-ammattikorkeakoulun kansainväliseen vaihtoon lähtijöille. Uudet opiskelijat voisivat ottaa tutkimuksessaan erilaisen lähestymistavan thaimaalaisen päiväkodin arkeen. Mielestämme jatkotutkimuk-

sissa olisi mahdollista pohtia sitä, mitä opittavaa suomalaisilla voisi olla thaimaalaisesta varhaiskasvatustyöstä. Yhtenä jatkotutkimusaiheena voisi olla myös ”Thaimaalaisen varhaiskasvatus- ja päivähoitojärjestelmän esittely”. Tämänkaltaisessa tutkimuksessa voitaisiin paneutua syvemmin thaimaalaiseen päivähoitojärjestelmään, jolloin tarkastelun kohteena voisi olla useampikin päiväkotit. Suomalaisia muuttaa Thaimaahan vuosittain ja suosittua on myös viettää esimerkiksi Suomen talvikuukaudet Thaimaassa. Thaimaalaisen päivähoitojärjestelmän tunteminen voisi auttaa suomalaisia lapsiperheitä, sopeutumaan uuteen maahan ja sen kulttuuriin paremmin.

Kuva 7. Päiväkodin lapsen askartelema origami

8.3 Tutkimuksen luotettavuus ja eettiset kysymykset

Tutkimuksen tekoon liittyy monia eettisiä kysymyksiä, jotka on otettava huomioon tutkimusta tehtäessä. Jo tutkimuskohteen valintaa voidaan pitää eettisenä kysymyksenä ja eettisiä kysymyksiä liittyy myös aineiston hankintaan ja käsitteilyyn. Tutkimukseen osallistuminen on oltava vapaaehtoista ja tutkimukseen osallistujia on informoitava, jotta he tietävät mihin he ovat osallistumassa. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2009, 23–27.)

Tutkimuksessa pyritään välttämään virheiden syntymistä ja tutkimuksissa tulisi aina arvioida tehdyn tutkimuksen luotettavuutta. Tutkijan tulee selostaa tutkimuksessaan tarkasti, miten tutkimus toteutetaan, jotta tutkimuksen luotettavuus säilyisi. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2009, 231–233.) Tutkimuksen laadukkuutta voidaan jo etukäteen tavoitella sillä, että tehdään valmiiksi hyvä haastattelurunko ennen haastattelua (Hirsjärvi & Hurme 2009, 184). Aineiston tuottamiseen liittyvät olosuhteet tulee kertoa selvästi. Haastattelututkimuksessa tulee kertoa olosuhteet ja paikat, missä aineisto kerättiin. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2009, 231–233.) Aineiston luotettavuuden kannalta olisi tärkeää, että aineiston käsittely ja analysointi aloitettaisiin mahdollisimman nopeasti aineiston keruun jälkeen (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2001, 208–209).

Keräsimme aineiston vuoden 2007 lopulla. Tutkimuslupaa emme hakeneet, sillä keskustelimme asiasta työtämme ohjaavien opettajien kanssa ja totesimme, että ulkomailla tehtävään opinnäytetyöhön ei ollut tarvetta hakea tutkimuslupaa. Jokainen haastatelluista henkilöistä on suostunut vapaaehtoisesti osallistumaan tutkimukseemme. Saimme suullisen suostumuksen kaikilta haastateltavilta. Kerroimme heille etukäteen tutkimuksen tarkoituksesta ja siitä, mitä me haluamme haastattelujen avulla selvittää.

Haastateltavat ovat tutkimuksessamme anonyymeja, joskin heidät on mahdollista tunnistaa, jos tuntee päiväkodin ja sen työntekijät. Koska tutkimuksemme on opinnäytetyö suomalaiseen ammattikorkeakouluun, emme usko että opinnäytetyötämme lukevien on mahdollista tunnistaa haastateltavia. Tutkimuksen luotettavuutta lisää haastattelujen anonyymeiksi jättäminen. Tutkimusta tehtäessä tutkijan on huolehdittava tutkittavien luottamuksellisuuden säilymisestä ja anonymiteettisuojasta. (Eskola & Suoranta 2003, 52–59.) Tutkimukseen suostuessaan haastateltavat kaikki ilmoittivat, ettei heitä haittaa, jos heidän nimensä tulee esiin tutkimuksessamme. Eli meiltä ei olisi vaadittu tutkittavien anonymiteetin suojaamista. Koimme kuitenkin, että tutkimuksemme kannalta ei ollut merkitystä, onko haastateltavat tutkimuksessamme anonyymeja vai ei, joten päätimme pitää heidän henkilöllisyytensä salassa. Noudatimme opinnäytetyötämme tehtäessä tutkimustyöltä vaadittavia yleisiä eettisiä periaatteita.

Teimme haastattelut englannin kielellä tulkin välityksellä. Tulkin käyttö haastatteluissa saattoi heikentää tutkimuksemme luotettavuutta. Käänsimme kaikki haastattelut suomen kielelle mahdollisimman tarkasti ja koemme, että tekemämme käännökset ovat luotettavia. Tutkimuksen luotettavuutta heikentää mielestämme oma kokemattomuutemme haastattelijoina ja tutkijoina.

Mielestämme tutkimuksemme luotettavuutta saattoi heikentää se, että olimme vieraassa kulttuurissa, vieraassa työyhteisössä ja on mahdollista, että meitä yritettiin pitää ns. pumpulimaailmassa harjoittelumme ajan. On mahdollista, ettei meille annettu kaikkea tietoa tai edes oikeaa tietoa haastatteluissa. Haastateltavat ovat myös saattaneet haluta antaa meille hyvän kuvan työstään sekä päiväkodista ja sen lapsista. Toisaalta taas luotettavuutta lisää oman havainnointipäiväkirjamme pitäminen. Emme voi olla varmoja haastateltavien antamien tietojen luotettavuudesta, mutta omat havaintomme ovat luotettavia, koska olemme itse kokeneet ja nähneet sen, mitä olemme havainnointipäiväkirjaan kirjoittaneet.

8.4 Opinnäytetyöprosessin arviointi

Aloitimme opinnäytetyöprosessin keväällä 2007, kun saimme varmistuksen, että lähdemme syksyksi 2007 monikulttuurisen opintokokonaisuuden harjoitteluun Thaimaahan. Saamme sosionomin tutkinnon lisäksi lastentarhanopettajan pätevyyden, joten oli luonnollista että valitsimme aiheeksemme varhaiskasvatuksen. Olemme olleet jo pitkään kiinnostuneita thaimaalaisesta kulttuurista ja siksi tuntui mielenkiintoiselta ottaa tarkastelun kohteeksi harjoittelupaikkana toiminut päiväkotit Thaimaassa.

Opinnäytetyöprosessistamme tuli odotettua pidempi. Alun perin meidän oli tarkoitus saada opinnäytetyömme valmiiksi jo pian harjoittelumme jälkeen ja valmistua jouluna 2008. Ulkomaan työharjoittelusta kotiinpaluu olikin odotettua vaikeampi ja opinnäytetyön teko jäi jo silloin taka-alalle. Käytyämme viimeiset kurssit loppuun, toinen meistä meni kokopäivätyöhön lastentarhanopettajaksi ja toinen aloitti uudet opinnot toisessa ammattikorkeakoulussa. Kokopäivätyöiden ja uusien opintojen yhteensovittaminen osoittautui todella hankalaksi ja opinnäyte-

työn teko jäi käytännössä kokonaan tauolle noin vuoden ajaksi. Pitkän tauon jälkeen orientoituminen opinnäytetyön tekoon uudelleen oli erittäin hankalaa ja vaikka yritimme tehdä työtä eteenpäin, emme edistyneet sen teossa ollenkaan.

Käännekohta tapahtui vuoden 2009 lopulla kun havahduimme siihen, että opiskeluaikamme päättyi. Saimme kevään 2010 lisäaikaa opintoihimme ja nyt olemme vihdoinkin saaneet työn valmiiksi. Opinnäytetyöprosessi on siis kohdallamme ollut todella pitkä ja raskas. Vaikka opinnäytetyötä ei ole koko ajan tehty, se on kuitenkin koko ajan painanut mieltämme ja olemme kokeneet stressiä sen valmistumisesta.

Loppujen lopuksi raskaimmaksi ja hitaimmaksi työvaiheeksi meillä osoittautui teoriaosuuden kirjoitus. Opinnäytetyömme koskee vierasta maata sekä kulttuuria, joten oli haastavaa saada teoriaa ja ajankohtaista tietoa kyseisestä maasta ja sen varhaiskasvatuskäytännöistä. Helpoimmaksi osuudeksi osoittautui analyysiosio, koska se oli jo pitkän aikaa muotoutunut mielissämme. Olemme työskennelleet tutkimuksen kohteena olevassa päiväkodissa ja siten olemme kokeneet ja eläneet sen tapahtumat itse. Siksi analyysin teko tuntui tutulta ja suhteellisen helpolta.

Tärkeäksi avuksi työmme valmistumisessa osoittautui opinnäytetyötukiryhmä. Saimme sieltä paljon apua ja vinkkejä, miten edetä työssämme. Välillä olemme kokeneet yhdessä työskentelyn raskaaksi lähinnä aikatauluongelmien vuoksi. Toisaalta taas yhdessä tekemisessä on saanut toiselta tarvittavaa tukea ja neuvoa työn teossa. Yhdessä työskentely myös motivoi ja kannustaa tekemään työtä. Jälkeenpäin ajateltuna on vaikeaa miettiä, mitä voisimme tehdä toisin. Aikataulun teossa ja siinä pysymisessä olisimme voineet aikanaan kunnostautua. Toisaalta taas emme voi ennustaa elämän inhimillisiä käännteitä ja siksi koemme turhaksi tässä vaiheessa pohtia, mitä olisimme voineet työskentelysämme muuttaa.

Kansainvälinen harjoittelu antoi meille paljon kokemusta vieraassa kulttuurissa työskentelystä. Työskentely vieraassa kulttuurissa ilman yhteistä kieltä oli mielestämme suuri haaste ja uskommekin sen antaneen paljon ammatillisia val-

miuksia tuleville työurillemme. Ulkomaan harjoittelu antoi meille hyvät valmiudet toimia monikulttuurisessa työympäristössä.

.

LÄHTEET

- Asetus lasten päivähoidosta 16.3.1973/239. Tuloste tekijöiden hallussa.
- Dever, Martha T & Falconer, Renee 2008. Foundations and change in early childhood education. New Jersey: John Wiley & Sons.
- Dunderfelt, Tony 1991. Elämänkaaripsykologia. Porvoo: WSOY
- Eskola, Jari & Suoranta, Juha 2003. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere: Vastapaino.
- Fredriksson, Jorma & Ihanus, Juhani 1998. Lukion psykologia 1. Johdatus psykologiaan. Kirjayhtymä: Helsinki.
- Haapamäki, Jouko; Kaipio, Kalevi; Keskinen, Soili; Uusitalo, Ilkka & Kuoksa, Maria 2000. Yhteisö kasvattaa. Päivähoito oppimis- ja kasvatusyhteisönä. Helsinki: Tammi
- Havainnointipäiväkirja 2007. Päiväkirja Thaimaan työharjoittelun ajalta.
- Helsingin kaupunki 2007. Sosiaalivirasto. Helsingin varhaiskasvatussuunnitelma. Lasten päivähoito. Oppaita ja työkirjoja 2007:2.
- Helsingin kaupunki 2008. Sosiaalivirasto. Lasten päivähoito. Asiakasmaksutiedote. <http://www.hel.fi/>. Viitattu 01.01.2010 Tuloste tekijöiden hallussa.
- Hirsjärvi, Sirkka & Hurme, Helena 2009. Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Gaudeamus.
- Hirsjärvi, Sirkka; Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2001. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.
- Hirsjärvi, Sirkka; Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2007. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.
- Hirsjärvi, Sirkka; Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2009. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.
- Häkkä, Arja; Kuokkanen, Helena & Virolainen, Arja 2006. Lapsen parhaaksi. Lähihoitaja varhaiskasvattajana. Helsinki: Edita
- Interpedia 2008. Kehitysyhteistyö. Thaimaa. Koulutus Thaimaassa. Viitattu 12.5.2008. <http://www.interpedia.fi>. Tuloste tekijöiden hallussa.
- Jarasto, Pirkko & Sinervo, Nina 1997. Alle kouluikäisen lapsen maailma. Helsinki: Gummerus

- Kaskela, Marjatta & Kekkonen, Marjatta 2006. Kasvatuskumppanuus kannattelee lasta. Opas varhaiskasvatuksen kehittämiseen. Helsinki: Stakes
- Koskinen, Hanna 2009. Thaimaa. Thaimaan kuningaskunta. Suomi: Unipress.
- Laine, Markus; Bamberg, Jarkko & Jokinen, Pekka 2007. Tapaustutkimuksen taito. Helsinki: Gaudeamus
- Laki lasten päivähoitosta 19.1.1973/36. Tuloste tekijöiden hallussa.
- Nurmiranta, Hanna; Leppämäki, Päivi & Horppu, Sari 2009. Kehityopsykologiaa lapsuudesta vanhuuteen. Helsinki: Kirjapaja.
- Ojala, Mikko 1985. Varhaiskasvatuksen perusteita. Helsinki: Kirjayhtymä
- Sarmela, Matti 2005. Kansallisista ihanteista globaaliin kilpailuun; esimerkkinä Thaimaa. AY-väen rauhanpäivät. Lahden kansanopisto 16.1.2005.
- Skinnari, Simo 2000. Pedagoginen rakkaus. Kasvattaja elämän tarkoituksen ja ihmisen arvoituksen äärellä. Jyväskylä: PS-kustannus
- Stakes 2005. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tavoite.
- Suomen Suurlähetystö 2008, Bangkok. Maatietoa. Thaimaa. Viitattu 21.5.2008. <http://www.finland.or.th>. Tuloste tekijöiden hallussa
- The Nation 2009. Quality, not quantity needed in education. <http://www.nationmultimedia.com>. Julkaistu 28.3.2009. Tuloste tekijöiden hallussa.
- Tilastokeskus 2010. Tuotteet ja palvelut. Suomi lukuina. Väestö. Ulkomaiden kansalaiset. Viitattu 27.1.2010. <http://www.tilastokeskus.fi/>. Tuloste tekijöiden hallussa.
- Tuomi, Jouni & Sarajärvi, Anneli 2004. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Tammi.
- Väri, Veli-Matti 1997. Hyvä kasvatus, kasvatus hyvään. Tampere: University Press.
- Yle 2008. Yleistämällä alistetut. Yle Blogit. MOT – mitä oli tutkittava. <http://blogit.yle.fi/mot/>. 27.4.2008. Viitattu 15.03.2010 Tuloste tekijöiden hallussa.

Liite 1

ENGLANNINKIELINEN TEEMAHAASTATTELURUNKO (suluissa käännökset suomeksi)

1. PROFESSIONAL BACKGROUND (HAASTATELTAVIEN AMMATILLINEN TAUSTA)

- education (koulutus)
- position in the Kindergarten (asema päiväkodissa)
- work experience (työkokemus)

2. PERSONNEL (HENKILÖKUNTA)

- job description (haastateltavien työnkuva)
- how do you see your job: motivating, difficult, rewarding (miten näet työsi: motivoivaa, vaikeaa, palkitsevaa)
- other teachers: how many, their education (muut opettajat: kuinka monta, koulutus)
- other employees (muut työntekijät)

3. THAI KINDERGARTEN SYSTEM, SYSTEMS AND PRACTISE (THAIMAALAINEN PÄIVÄHOITOJÄRJESTELMÄ, JÄRJESTELMÄ JA KÄYTÄNNÖT)

- applying process to Saeng Tham Kindergarten (hakuprosessi päiväkotiin)
- semester fees, what does it cover, do you give any support to the families that can't afford to pay the school fees (luku-kausimaksut; mitä maksu kattaa; annatko tukea perheille, joilla ei ole varaa koulumaksuihin)
- children: how many, backgrounds, ages etc.(lapset: paljonko lapsia päiväkodissa, taustat, iät jne.)
- daily schedule/program (päivärytmi/-ohjelma)

- what subjects are children learning, how many hours per day (opiskeltavat aineet, kuinka monta tuntia päivässä)
- exams (kokeet)
- education plan (opetussuunnitelma)
- children in need of special support (erityisen tuen tarve)
- values and goals (arvot ja päämäärät)
- laws that control the kindergarten (toimintaa ohjaavat lait)
- government kindergartens (valtion ylläpitämät päiväkodit)

4. THAI EDUCATION SYSTEM (THAIMAALAINEN PÄIVÄHOITO OPETUS-TOIMINTANA)

- good things in your kindergarten education system and teaching (hyvät puolet opetusjärjestelmässä ja opetuksessa)
- development suggestions (kehitysehdotukset)
- changes during your teaching years (muutokset opetusvuosiesi aikana)

5. CO-OPERATION (YHTEISTYÖ)

- co-operating partners: parents, schools, community (yhteistyökumppanit: vanhemmat, koulut, kyläyhteisö)
- Co-operation between kindergarten and child's home (yhteistyö päiväkodin ja kodin välillä)
- parent days/meetings (vanhempainillat)
- information between teachers and parents (tiedonkulku opettajien ja vanhempien välillä)

Liite 2

HAASTATTELUTEEMOJEN KESKEISET SISÄLTÖALUEET

Teema 1: Haastateltavien ammatillinen tausta

- koulutus
- asema päiväkodissa
- työkokemus

Teema 2: Thaimaalaisen päiväkodin ja erityisesti Saeng Tham Kindergartenin henkilökunta

- opettajat ja muu henkilökunta
- työn merkitys
- opettajien kehittäminen

Teema 3: Thaimaalainen päivähoitajärjestelmä (järjestelmä ja käytännöt)

- hakeminen
- lukukausimaksut
- ryhmäkoot
- opiskelu
- opetussuunnitelma
- erityisen tuen tarve
- arvot
- lait

Teema 4: Thaimaalainen päivähoito opetustoimintana

- koulumaisen päiväkotin opetuksen hyvät puolet
- kehitystarpeet
- päiväkotijärjestelmän muutokset

Teema 5: Thaimaalaisen päiväkodin ja erityisesti Saeng Tham Kindergartenin tekemä yhteistyö

- yhteistyökumppanit
- kodin ja päiväkodin yhteistyö